

TARTU ÜLIKOOLI 2012. AASTA VILISTLASTE UURING

Koostanud Helina Riisalu, toimetanud Siret Rutiku, Annika Tina

mai 2015

Sisukord

Lühendid	1
Vastanute ülevaade	2
Töötamine õpingute ajal.....	5
Töötamine pärast õpinguid	8
Edasiõppimine	23
Õpingute jooksul omandatud pädevused ja nende olulisus töökohal.....	27
Hinnang õpingutele	34
Kokkuvõte	41

Lühendid

Analüüsis kasutatud valdkondade jaotus:

ÄRI	Ärindus ja haldus
HAR	Haridus
HUM	Humanitaaria
IT	Arvutiteadused
KNST	Kunstid
LOOD	Loodus- ja täppisteadused (v.a arvutiteadused)
ÕIG	Õigus
SOTE	Sotsiaalteenused
SOTS	Sotsiaal- ja käitumisteadused ning ajakirjandus ja infolevi
TEEN	Teenindus
TEHN	Tehnika, tootmine ja ehitus
TERV	Tervis

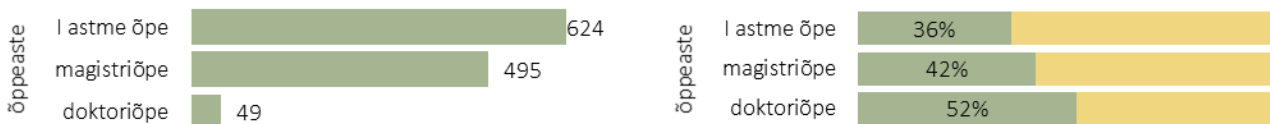
Vastanute ülevaade

Analüüs põhineb Eesti kõrgkoolide 2012. aasta vilistlaste uuringu andmetel¹. 2012. aasta vilistlaste tagasisideküsitlusele vastas 1168 Tartu Ülikooli lõpetanud isikut (39% kõigist 2012. aastal Tartu Ülikooli lõpetanutest). Naisi oli vastanute hulgas kolm korda rohkem kui mehi (naisi 897 ehk 77%, mehi 271 ehk 23%²). Võttes arvesse Tartu Ülikooli lõpetanute soolist jaotust, kus naised moodustasid kaks kolmandikku (71%), mehed ühe kolmandiku (29%), siis on küsitlusele vastanute sooline jaotus sellega peaaegu proportsioonis. Küsitlusele vastamise määr meeste hulgas oli 31%, naiste hulgas 41% (joonis 1).

Joonis 1. Küsitlusele vastanute sooline jaotus (vasakul) ning osakaal kõikidest lõpetanutest (paremal) (n=1168).

Arvuliselt oli küsitlusele vastanute hulgas kõrghariduse esimese astme lõpetanuid 624, magistriõppe lõpetanuid 495³ ja doktoriõppe lõpetanuid 49 (joonis 2). Vaadates üldkogumit, oli vastamise määr suurem just kõrgemates õppeastmetes. Kõigist kõrghariduse esimese astme lõpetanutest vastas küsitlusele 36%, magistriõppe lõpetanutest 42%, doktoriõppe lõpetanutest 52%.

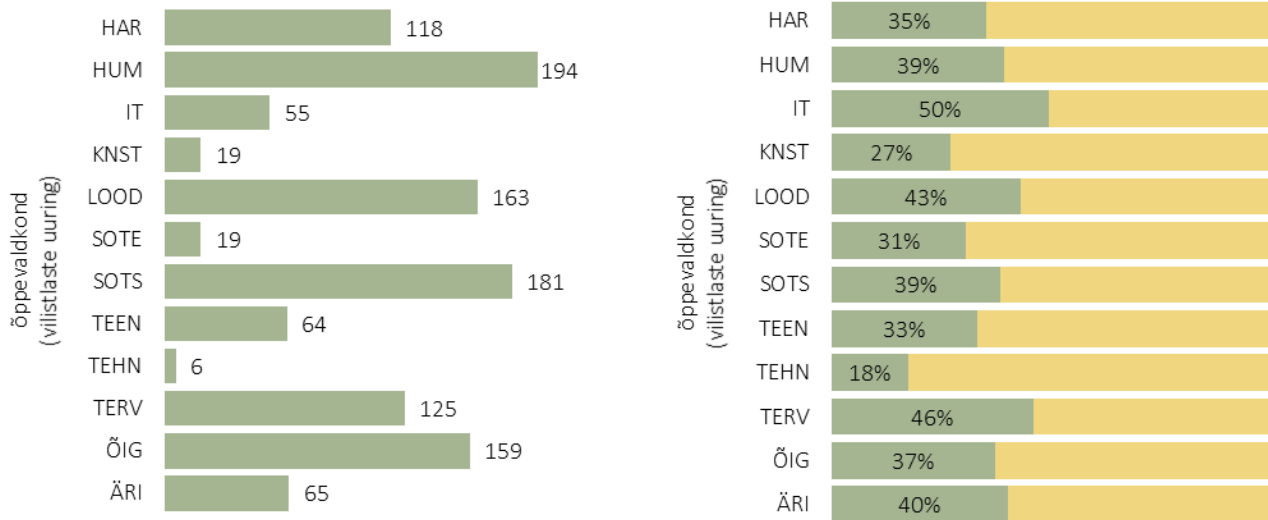
Joonis 2. Küsitlusele vastanute arv (vasakul) ning osakaal kõikidest lõpetanutest (paremal) õppeastmete lõikes (n=1168).

Vilistlaste uuringus ei tähistata valdkond kõrgharidusstandardis määratletud kaheksat õppevaldkonda. Uuringus on õppekavad jaotatud 12 valdkonna vahel, mis lubab näha erinevusi spetsiifilisemates valdkondades. Arvuliselt oli küsitlusele vastanute hulgas kõige rohkem HUM valdkonna lõpetanuid (194). Vastamise määr oli kõige kõrgem IT (50%) ja TERV (46%) valdkonnas ning madalam TEHN (18%) ja KNST valdkonnas (27%) (joonis 3).

¹ Laan, M., Kuusk, A., Sunts, H., Urb, J. (2015) Eesti kõrgkoolide 2012. aasta vilistlaste uuring. Lõpparuanne. Tartu: Haridus- ja Teadusministeerium. https://www.hm.ee/sites/default/files/2012._a_vilistlaste_uuring.pdf

² Üle-eestilises kõrgkoolide vilistlaste uuringus tervikuna olid vastanutest 71% naised, 29% mehed.

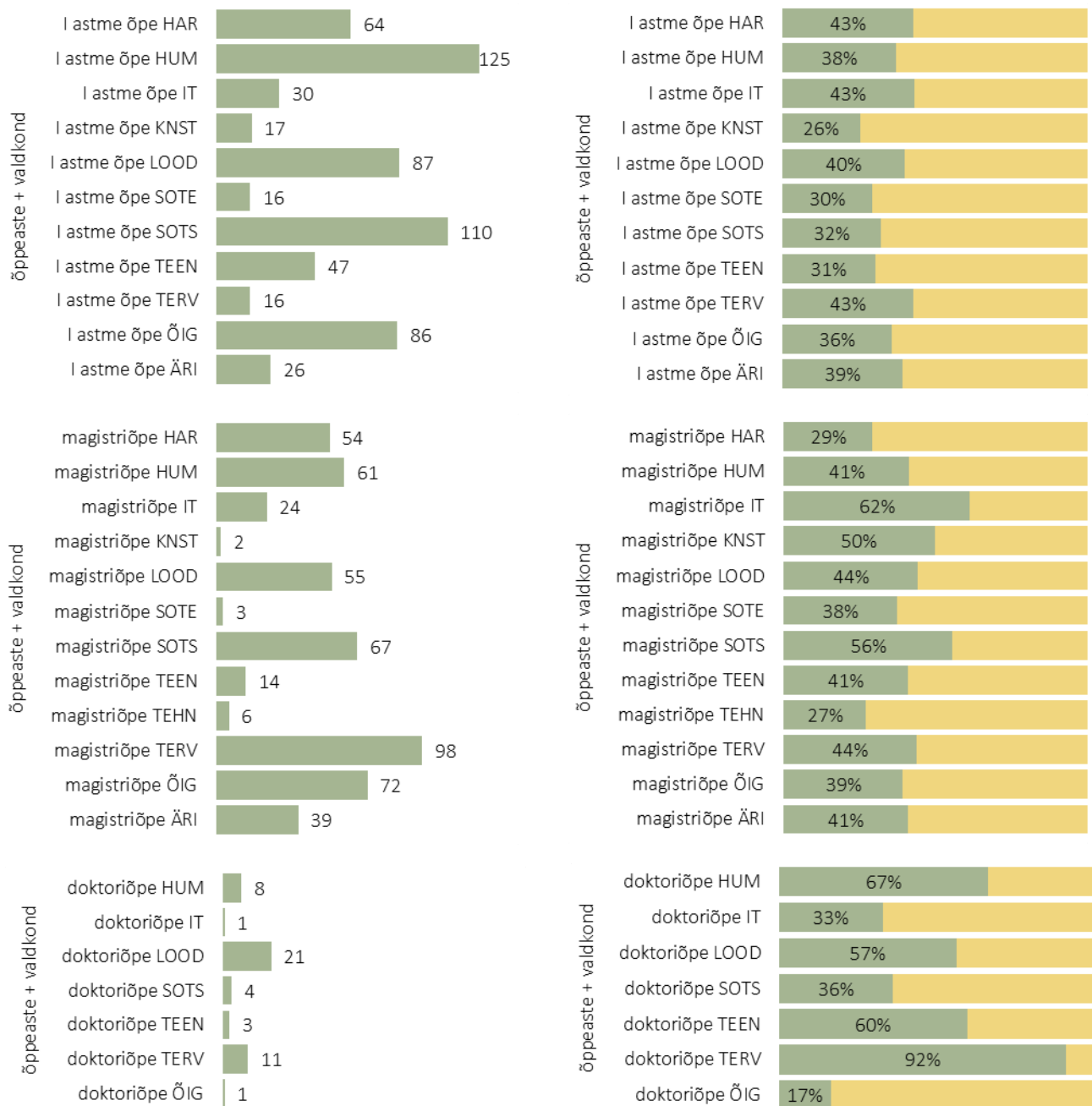
³ Magistriõppe lõpetanute hulka on arvestatud ka integreeritud bakalaureuse- ja magistriõppe lõpetanud.

Joonis 3. Kuisitlusele vastanute arv (vasakul) ning osakaal kõikidest lõpetanutest (paremal) kuisitluses kasutatud valdkondade lõikes (n=1168).

Õppekavade jaotumine uuringus kasutatud valdkondade vahel on toodud [lisas 1](#) (exceli tabelis tööleht „Selgitused“). Mõned selgitused, mida uuringutulemuste lugemisel silmas pidada:

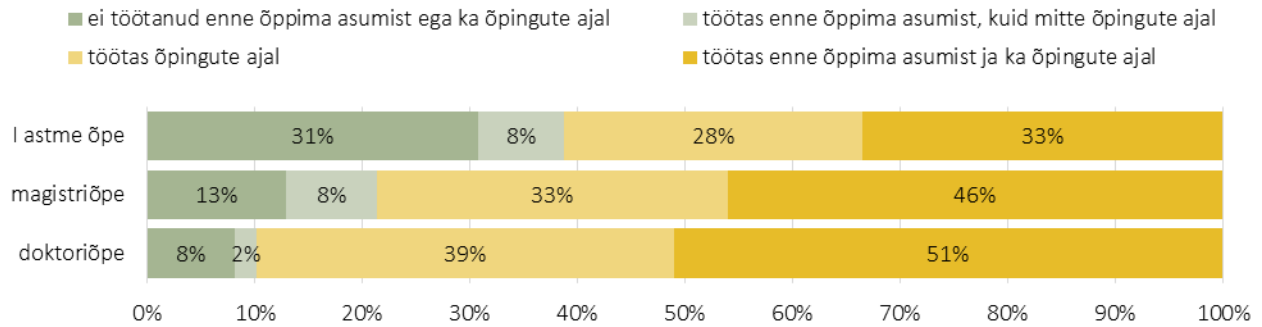
- Edaspidises analüüsis on käsitletud kõiki õppeastmeid eraldi. Kõrghariduse esimese astme ning magistriõppe puhul on välja toodud erisused ka valdkonniti (v.a magistriõppes KNST, SOTE ja TEHN, kuna seal jääb vastanute arv liiga väikseks) (joonis 4).
- TERV valdkonda kuulub kõrghariduse esimesel astmel vaid füsioteraapia õppekava. Arsti-, hambaarsti ja proviisoriõppe lõpetanud ei kajastu kõrghariduse esimese astme hulgas, vaid magistriõppe lõpetanute hulgas.
- Doktoriõppes ei ole välja toodud valdkondade erisusi, kuna vastanute arv jäi liiga väikseks.

Joonis 4. Küsitlusele vastanute arv (vasakul) ning osakaal kõikidest lõpetanutest (paremal) õppeastmete ja valdkondade lõikes (n=1168).

Töötamine õpingute ajal

Küsitlusele vastanud vilistlastest töötas õpingute ajal 70% (kõrghariduse esimesel astmel 61%, magistriõppes 79%, doktoriõppes 90%) (joonis 5).

Joonis 5. Vilistlaste jaotus selle alusel, kes töötasid õpingute ajal, õppeastmete lõikes (n=1168).

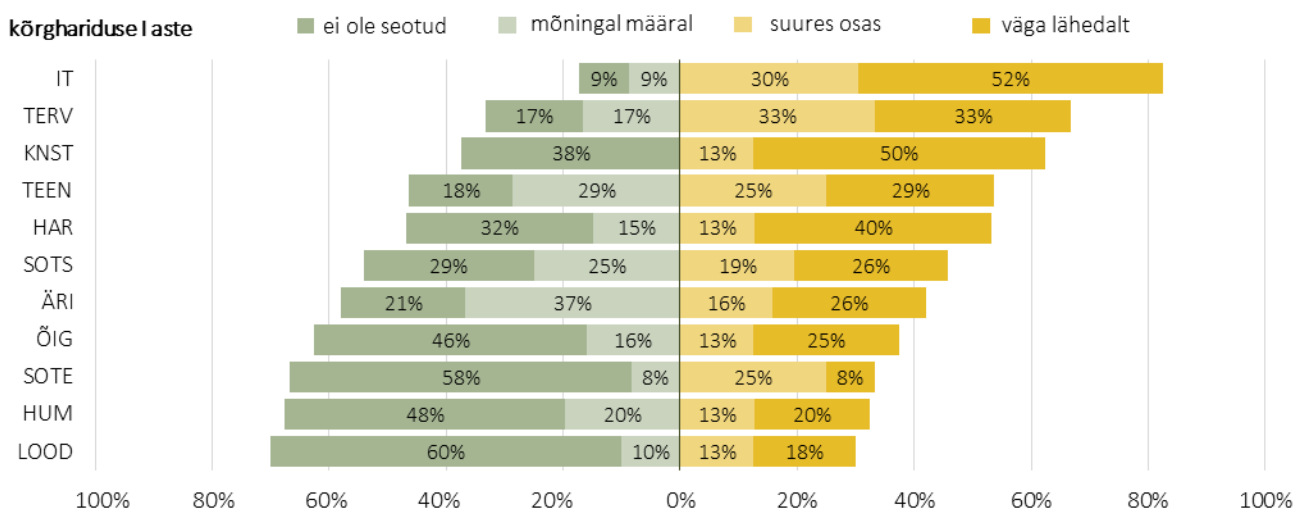
Kõikides õppeastmetes oli peamiseks töötamise põhjuseks see, et muidu ei oleks majanduslikult toime tulnud. Rohkem kui pooled õpingute ajal töötanud vilistlastest (54%) tõid selle põhjuse välja kolme olulisema hulgas (kõrghariduse esimesel astmel 56%, magistriõppes 52%, doktoriõppes 61%).

Magistriõpingute kõrvalt töötamisel oli töökoht sagedamini seotud õpitud erialaga kui kõrghariduse esimesel astmel.

Kõrghariduse esimene aste

61% kõrghariduse esimese astme lõpetanutest töötas õpingute ajal, sealhulgas 33% töötas juba enne õppima asumist. Kõige sagedamini töötasid õpingute ajal IT (77%), SOTE (75%), HAR (73%) ja ÄRI (73%) valdkonna lõpetanud, kõige vähem TERV valdkonna lõpetanud (38%).

Nendest, kes töötasid, oli 44%-l töö väga lähedalt või suures osas seotud õpitava erialaga kõige sagedamini IT (82% töötavatest), TERV (66%) ja KNST (63% töötavatest) valdkonna vilistlastel. Täiesti mitte-erialasel tööl töötasid õpingute ajal kõige sagedamini LOOD (60%) ja SOTE (58%) valdkonna vilistlased (joonis 6).

Joonis 6. Kõrghariduse esimese astme vilistlaste jaotus selle alusel, kui võrd oli õpingute kõrvalt töötamine seotud õpitava erialaga (n=382).

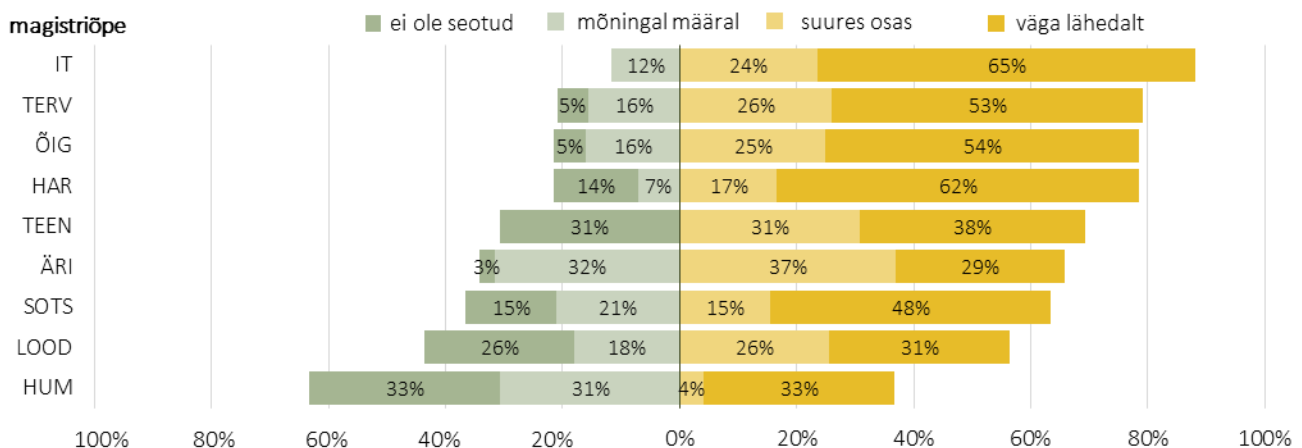
Töötamise peamised põhjused olid majanduslikud – 46% tõi kõige olulisema põhjusena välja, et ei oleks muidu majanduslikult toime tulnud, 56% vastanuteist tõi selle välja kolme kõige olulisema põhjuse hulgas. Majanduslik toimetulek oli keskmisest olulisemaks töötamise põhjuseks SOTE (67%), ÄRI (63%) ja KNST (63%) valdkonnas. Oluliste põhjustena toodi välja ka soov ennast teostada (41%) ning soov omandada üldist töökogemust (37%).

Üldisest mustrist erineb eelkõige IT valdkond, kuna seal oli töötamise põhjusena kõige enam välja toodud soov saada erialast töökogemust (52% pidasid seda kõige olulisemaks põhjuseks, 70% tõi selle välja kolme kõige olulisema põhjuse hulgas).

Magistriõpe

79% magistriõppe lõpetanutest töötas õpingute ajal, sealhulgas 46% töötas juba enne magistriõppesse õppima asumist. Kõige sagedamini töötasid õpingute ajal ÄRI (97%) ja TEEN (93%) valdkonna lõpetanud, kõige vähem IT (71%) ja LOOD valdkonna lõpetanud (71%) (joonis 8).

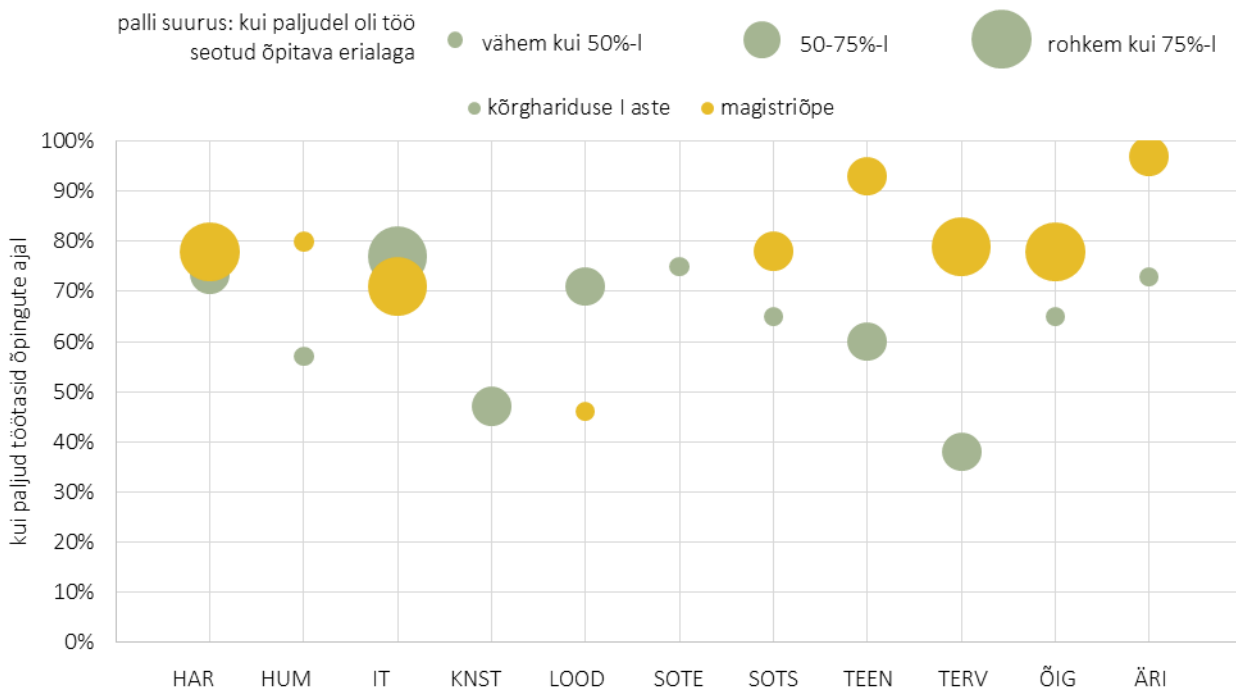
Nendest, kes töötasid, oli 68%-l töö väga lähedalt või suures osas seotud õpitava erialaga, kõige sagedamini IT (88% töötavatest), TERV (79%) ja ÕIG (79% töötavatest) valdkonna vilistlastel. Täiesti mitte-erialast tööd tegid magistriõpingute ajal kõige sagedamini HUM (33%), TEEN (31%) ja LOOD (26%) valdkonna vilistlased (joonis 7).

Joonis 7. Magistriõppe vilistlaste jaotus selle alusel, kuivõrd oli õpingute kõrvalt töötamine seotud õpitava erialaga (n=389).

Kui võrrelda omavahel kõrghariduse esimese astme ning magistriõppe lõpetanuid, siis enamikes valdkondades töötati magistriõpingute ajal sagedamini kui kõrghariduse esimesel astmel õppides. Vahe on kõige suurem TERV valdkonnas, kus kõrghariduse esimesel astmel töötas õpingute ajal 38% ja magistriõpingute ajal 79% küsitusele vastanud vilistlastest ning TEEN valdkonnas, kus kõrghariduse esimesel astmel töötas õpingute ajal vastanud vilistlastest 60%, magistriõpingute ajal 93% (joonis 8).

Magistriõpingute kõrvalt töötamisel oli töökoht sagedamini seotud õpitud erialaga kui kõrghariduse esimesel astmel. Vahe on kõige märgatavam ÕIG valdkonnas, kus kõrghariduse esimesel astmel õppides oli töö suurel määral seotud õpitava erialaga 38%-l, kuid magistriõpingute kõrvalt töötades 79%-l.

Joonis 8. Vilistlaste osakaal, kes töötasid õpingute ajal, õppeastmete ja valdkondade lõikes (n=1119). Palli suurus joonisel näitab, kui paljudel töötavatest isikutest oli töö väga lähedalt või suurel määral seotud õpitava erialaga.

Töötamise peamised põhjused olid majanduslikud – 41% tõi kõige olulisema põhjusena välja, et ei oleks muidu majanduslikult toime tulnud, 52% vastanutest tõi selle välja kolme kõige olulisema põhjuse hulgas. Majanduslik toimetulek oli keskmisest olulisemaks töötamise põhjuseks HUM valdkonnas (67%). Oluliste põhjustena toodi välja ka soov saada erialast töökogemust (44%) ning soov ennast teostada (41%).

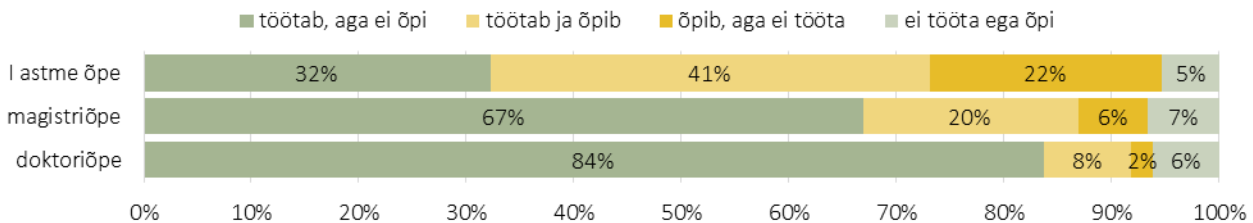
Üldisest mustrist erineb ÄRI valdkond selle poolest, et 71% õpingute ajal töötanutest töötas juba enne õppimist ning pidas õppimist vaid lisategevuseks töötamise kõrval.

Doktoriõpe

90% doktoriõppe lõpetanutest töötas õpingute ajal, sealhulgas 51% töötas juba enne doktoriõppesse astumist (joonis 5). 77%-l oli töö väga lähedalt või suures osas seotud õpitava erialaga. Peamiseks töötamise põhjuseks õpingute kõrvalt oli see, et muidu ei oleks majanduslikult toime tulnud – selle tõi kõige olulisema põhjusena välja 55% õpingute ajal töötanud vilistlastest, kolme olulisema põhjuse hulgas nimetas seda 61%. Olulisteks töötamise põhjusteks olid ka soov saada erialast töökogemust (45% nimetas seda kolme kõige olulisema põhjuse hulgas) ning soov ennast teostada (39%).

Töötamine pärast õpinguid

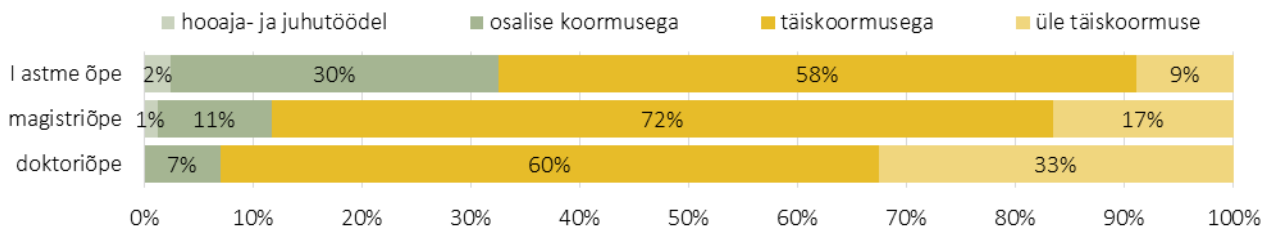
Küsitlusele vastanud 1168 isikust 931 (80%) töötab ning 237 (20%) ei tööta. Kõrghariduse esimese astme lõpetanutest töötab 73%, magistriõppe lõpetanutest 87% ning doktoriõppe lõpetanutest 92% (joonis 9).

Joonis 9. Vastanute jaotus töötamise ja õppimise alusel õppeastmete lõikes (n=1168).

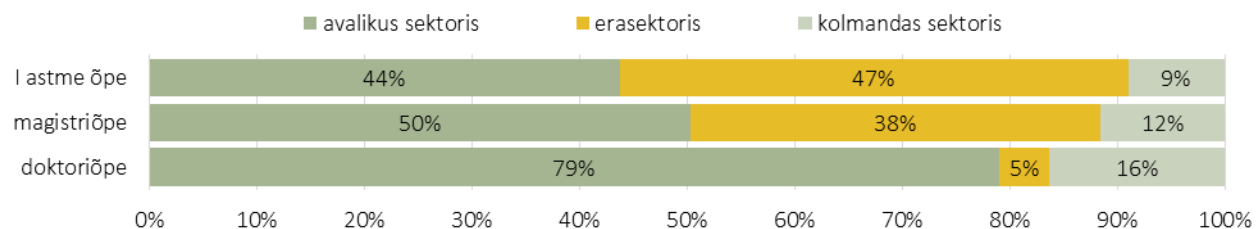
Neid, kes ei õpi ega tööta, on kõikide õppeastmete lõpetanute hulgas 5–7%. Arvuliselt on neid kõrghariduse esimesel astmel 33, magistriõppes 33 ja doktoriõppes kolm. 49 neist on ajateenistuses või lapsega kodus, 13 otsib aktiivselt tööd. Vaid viis isikut kõikidest vastanutest ei tööta, ei õpi ega otsi ka aktiivselt tööd (üks neist on lõpetanud magistriõppe, teised kõrghariduse esimese astme erinevas valdkonnas).

Töötavatest vilistlastest 78% töötab täiskoormusega või üle selle (kõrghariduse esimesel astmel 67%, magistriõppes 88%, doktoriõppes 93%) (joonis 10).

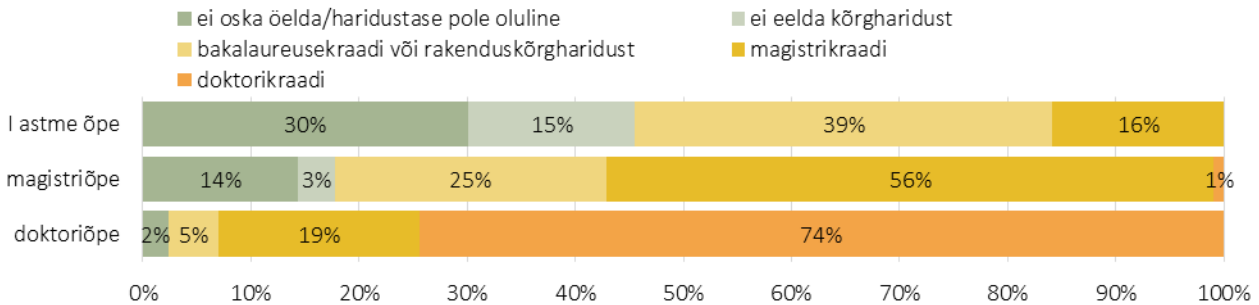
Joonis 10. Töötavate vilistlaste jaotus töökoormuse ja õppeastmete lõikes (n=908).

Tartu Ülikooli töötavatest vilistlastest ligi pooled (48%) töötavad avalikus sektoris (kõrghariduse esimesel astmel 44%, magistriõppes 50%, doktoriõppes 79%). Erasektoris töötab 41% vilistlastest (kõrghariduse esimesel astmel 47%, magistriõppes 38%, doktoriõppes 5%) (joonis 11).

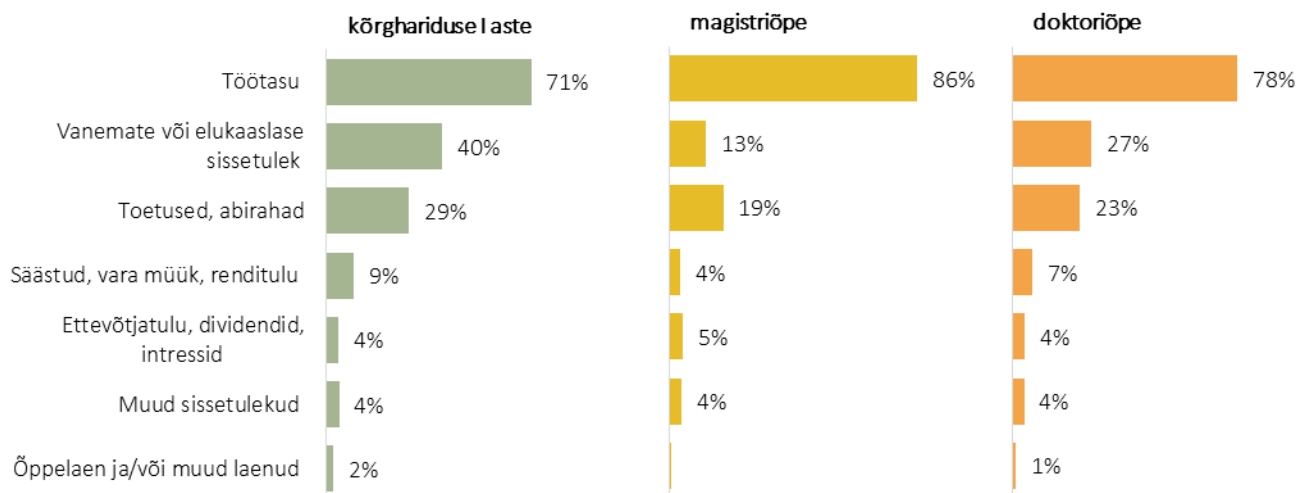
Joonis 11. Töötavate vilistlaste jaotus töökoha ja õppeastmete lõikes (n=908).

Rohkem kui pooltel vilistlastest vastab lõpetatud haridus sellele, mida eeldab nende ametikoht. Kõrghariduse esimese astme lõpetanutest töötab 55% ametikohal, mis eeldab kõrgharidust (sh 16%-l on ametikohal töötamise eelduseks tegelikult magistrikraadi). Magistriõppe lõpetanutest töötab 56% magistrikraadi nõudval ametikohal, doktoriõppe lõpetanutest töötab 74% doktorikraadi nõudval ametikohal (joonis 12).

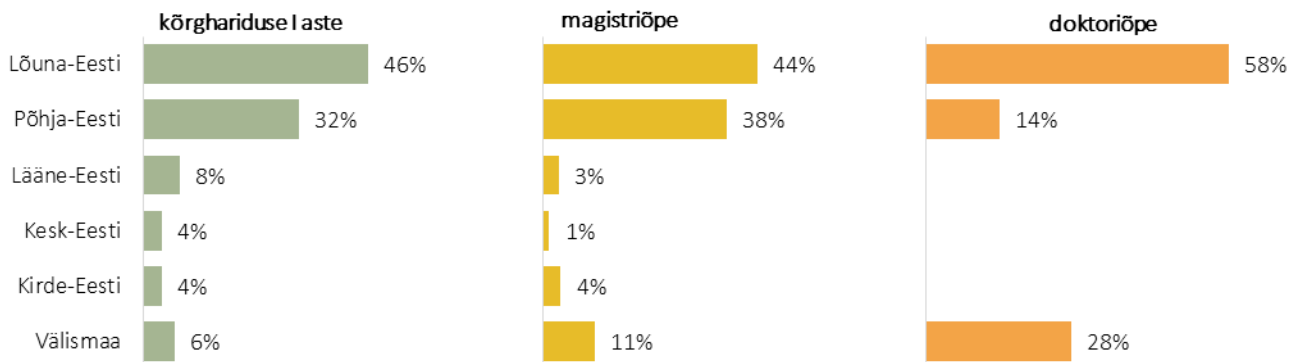
Joonis 12. Töötavate vilistlaste jaotus selle alusel, millist haridustaset nõuab nende ametikoht (n=908).

78% vastanute peamiseks sissetulekuallikaks on töötasu (kõrghariduse esimese astme lõpetanutest 71%-l, magistriõppe lõpetanutest 86%-l, doktoriõppe lõpetanutest 88%-l). Kõrghariduse esimesel astmel on 40%-l lõpetanute jaoks oluliseks sissetulekuallikaks ka vanemate või elukaaslase sissetulek ning 29%-l toetused ja abirahad. Magistriõppe lõpetanutest on 19% jaoks peamiseks sissetulekuallikaks toetused ja abirahad ning 13% jaoks vanemate või elukaaslase sissetulek (joonis 13).

Joonis 13. Vilistlaste peamised sissetulekuallikad lõpetatud õppeastme lõikes (n=1168).

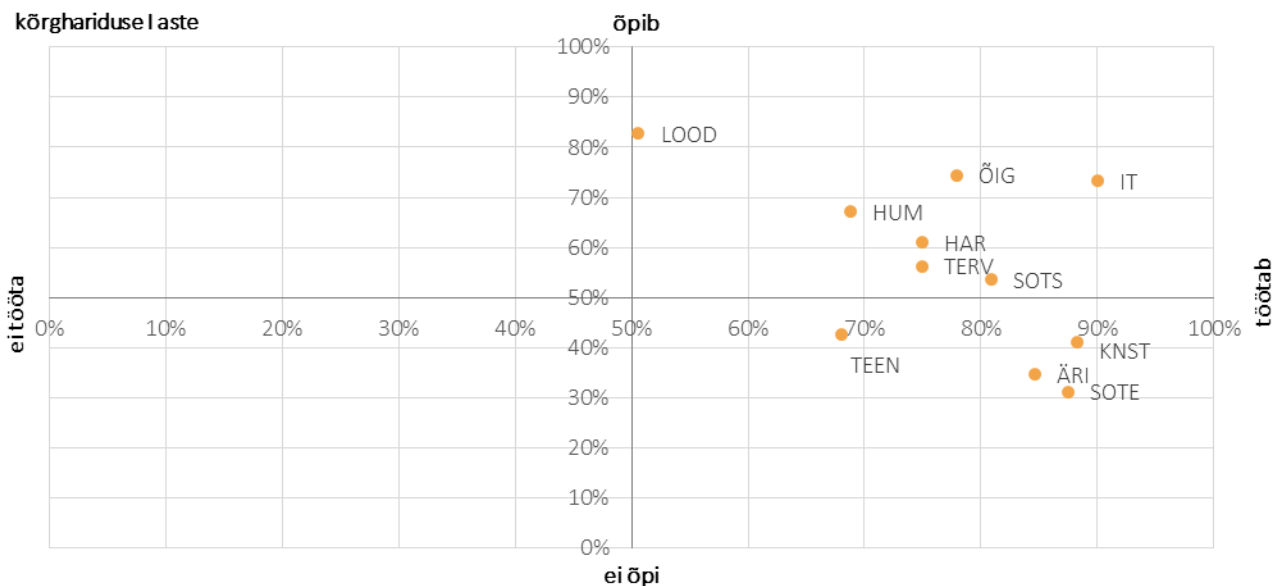
Vaadates, millistes Eesti piirkondades⁴ Tartu Ülikooli lõpetanud tööle asuvad, siis peaaegu pooled (46%) küsitlusele vastanutest töötavatest vilistlastest töötavad Lõuna-Eestis, sh 37% Tartus. Kolmandik (34%) töötavatest vilistlastest töötab Põhja-Eestis, sh 31% Tallinnas. Õppeastmete lõikes eristuvad doktoriõppe vilistlased, kellest rohkem kui pooled (58%) töötavad Tartus, 14% töötab Põhja-Eestis ning 28% välismaal (joonis 14).

Joonis 14. Töötavate vilistlaste jaotus lõpetatud õppeastmete ning töötamise asukoha lõikes (n=908).

Kõrghariduse esimene aste

73% kõrghariduse esimese astme lõpetanud vastanutest töötab, sh 43% ka õpib samal ajal (joonis 9). Teistest õppevaldkondadest eristub LOOD, mille lõpetanutest töötavad vaid pooled (51%), samas väga paljud õpivad edasi (83%). Teistest sagedamini töötavad IT (90%), KNST (88%) ja SOTE lõpetanud (88%) (joonis 15).

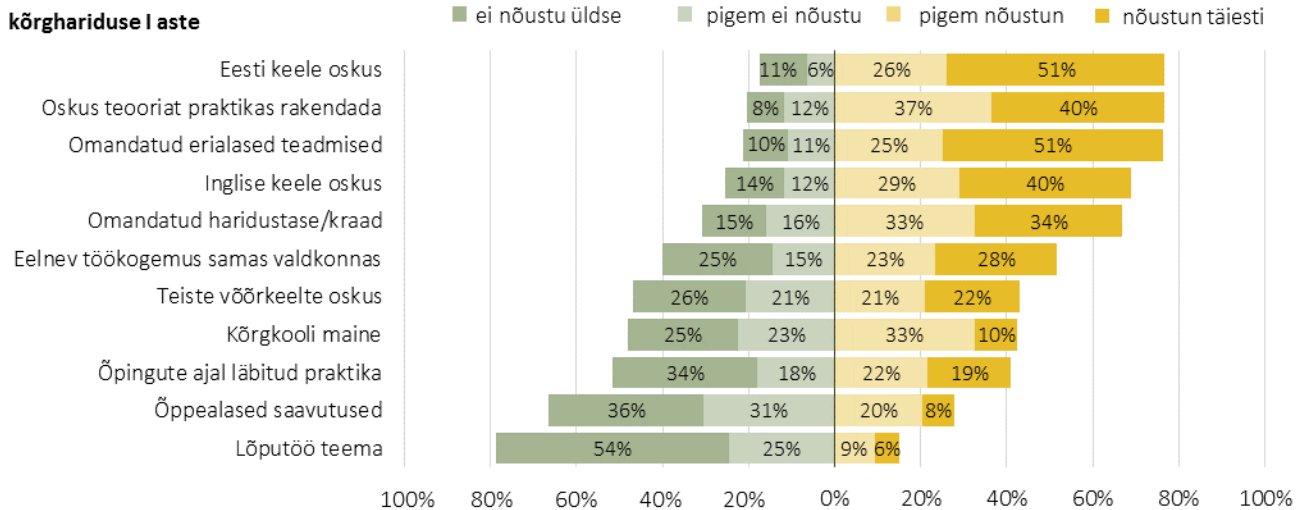

Joonis 15. Kõrghariduse esimese astme vastanute jaotus õppimise ja töötamise alusel valdkondade lõikes (n=624).

⁴ Jaotus vastavalt Eesti piirkondlike üksuste statistilisele klassifikaatorile (EPS): Põhja-Eesti (Harju maakond), Lääne-Eesti (Hiiumaa, Lääne, Pärnu ja Saare maakond), Kesk-Eesti (Järva, Lääne-Viru ja Rapla maakond), Kirde-Eesti (Ida-Viru maakond), Lõuna-Eesti (Jõgeva, Põlva, Tartu, Valga, Viljandi ja Võru maakond).

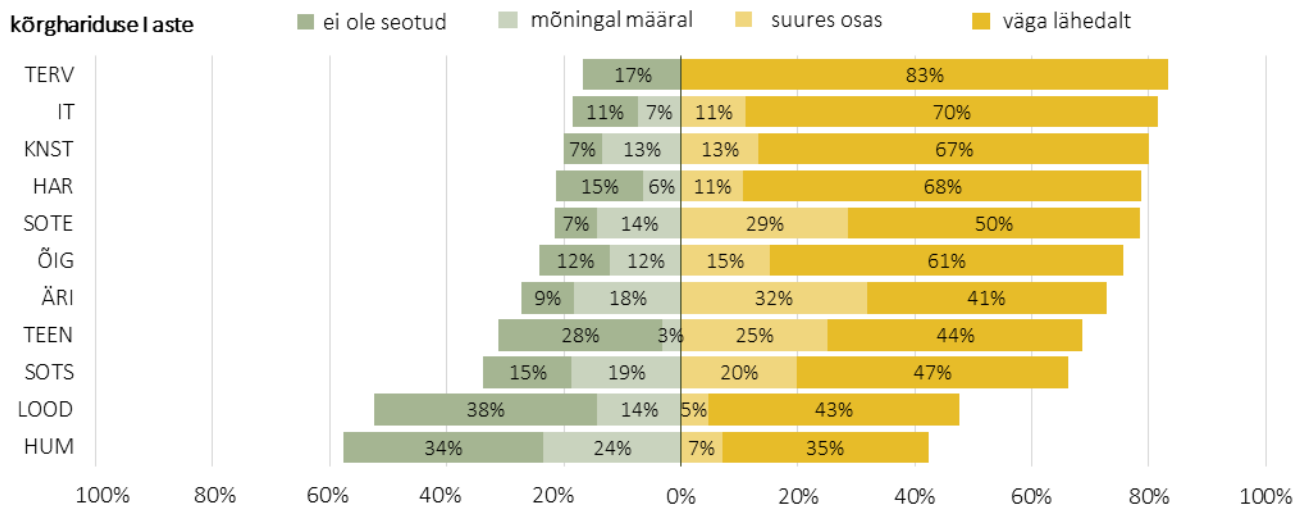
58% kõrghariduse esimese astme töötavatest vilistlastest töötab täiskoormusega, 9% isegi rohkem kui 40 tundi nädalas, 30% töötavatest vilistlastest töötab aga osalise koormusega ning 2% teevad juhuslikku või hooajalist tööd. Osalise koormusega või hooajaliselt töötavaid inimesi on rohkem LOOD (62%), KNST (53%) ja HUM (51%) valdkonna lõpetanute hulgas.

Kõrghariduse esimese astme lõpetanutel aitasid pakutud variantidest töökoha saamisele kõige enam kaasa eesti keele oskus (77% vastanutest oli selle väitega nõus), oskus teooriat praktikas rakendada (77%) ning omandatud erialased teadmised (76%) (joonis 16). Oluliseks peeti ka inglise keele oskust (69%) ning omandatud haridustaset (67%).

Joonis 16. Tegurid, mis aitasid kaasa kõrghariduse esimese astme lõpetanutel praeguse töökoha saamisele (n=448).

Pooltel vastanutest (51%) on töö väga lähedalt seotud õpitud erialaga, kõige enam TERV⁵, IT, HAR ja KNST valdkonnas (joonis 17). 20% vastasid, et töö ei ole üldse õpitud erialaga seotud, neid oli kõige enam LOOD, HUM ja TEEN valdkonna lõpetanute hulgas.

Joonis 17. Kõrghariduse esimese astme lõpetanute jaotus valdkondade lõikes selle alusel, kas töö on seotud õpitud erialaga (n=448).

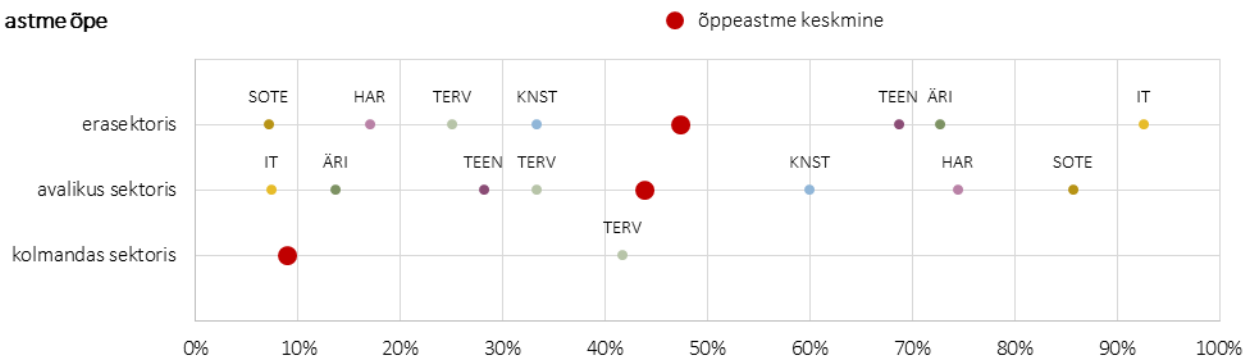
⁵ TERV valdkonda kuulub kõrghariduse esimesel astmel vaid füsioteraapia õppekava. Arstiõppe lõpetanud ei kajastu kõrghariduse esimese astme hulgas, vaid magistriõppe lõpetanute hulgas.

Kui töö ei ole erialaga seotud, on selle põhjuseks asjaolu, et erialast tööd ei ole leitud (55% vastanutest oli selle väitega nõus, eriti ÕIG, LOOD ja HUM valdkonna lõpetanud). Mitte-erialast tööd tehakse ka seetõttu, et palk ja muud töötingimused on paremad (51%). Veel põhjuseid, miks tehakse mitte-erialast tööd:

Polnud võimalik antud tööpakkumisest loobuda.	I astme õpe HAR
Võimalus töötada 0.5 kohaga.	I astme õpe HUM
Pole kunagi tahtnudki matemaatikuna töötada, st puhtakadeemikuks hakata.	I astme õpe LOOD
Töötan siis kui saan.	I astme õpe LOOD
Võimalus töötada öösiti.	I astme õpe LOOD
Meeldib rohkem.	I astme õpe SOTS
Mõningal määral on seotud, aga see ei ole siiski erialane ja hakkasid teised asjad huvitama.	I astme õpe SOTS
Puudub julgus kandideerimiseks.	I astme õpe SOTS
Tahaks veel maailma näha.	I astme õpe SOTS
Töötan hetkel omandataval erialasel tööl.	I astme õpe SOTS
Õppetöö kõrvalt käin ajutisel tööl.	I astme õpe TEEN
Ei oska piisavalt riigi keelt.	I astme õpe TERV
Erialane töö ei tasunud õpinguid ära.	I astme õpe TERV
Praktika puudumisel ei suuda konkureerida õpitud erialal.	I astme õpe ÕIG
Välismaal ei saa sellel erialal tööd.	I astme õpe ÕIG
Tugev konkurents tööturul.	I astme õpe ÄRI

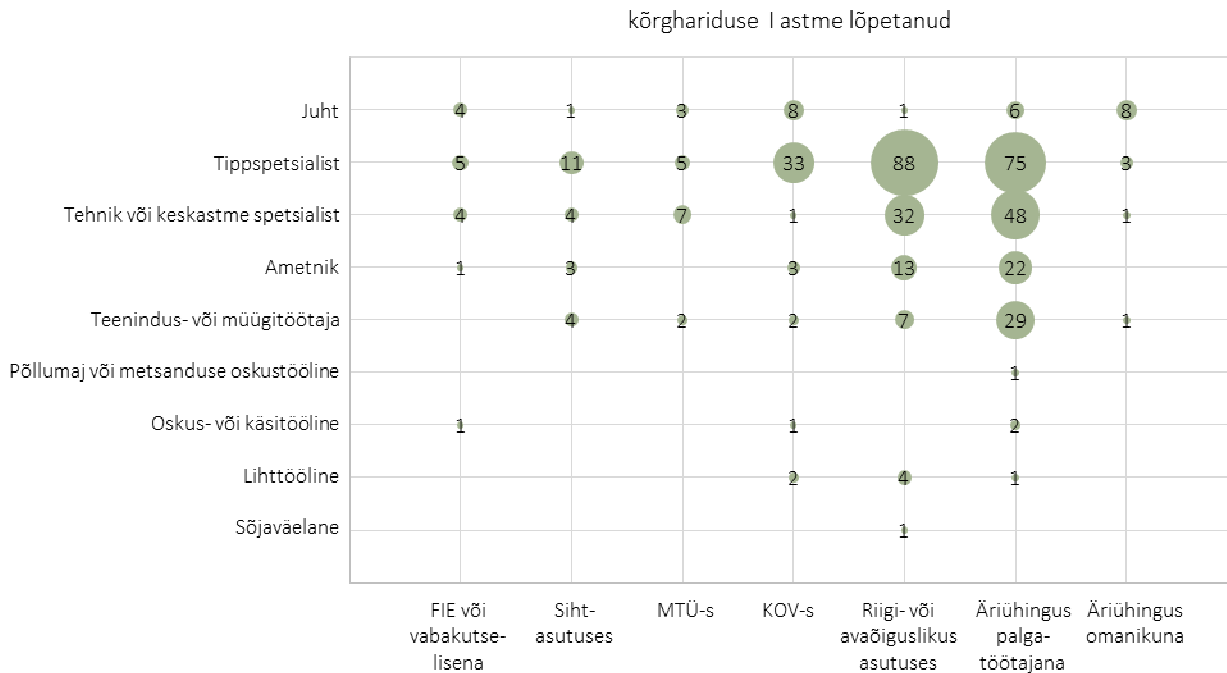
47% töötavatest vilistlastest töötab pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist erasektoris, 44% avalikus sektoris ning 9% kolmandas sektoris. Teistest eristub kõige enam IT, mille lõpetanutest 93% töötab erasektoris. Ka ÄRI ja TEEN valdkonnas on ülekaalus erasektoris töötamine. Seevastu avaliku sektori ülekaal paistab teiste valdkondadega võrreldes silma SOTE ja HAR valdkonnas (joonis 18).

I astme õpe

Joonis 18. Kõrghariduse esimese astme vastanute jaotus töökohtade lõikes (n=448). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

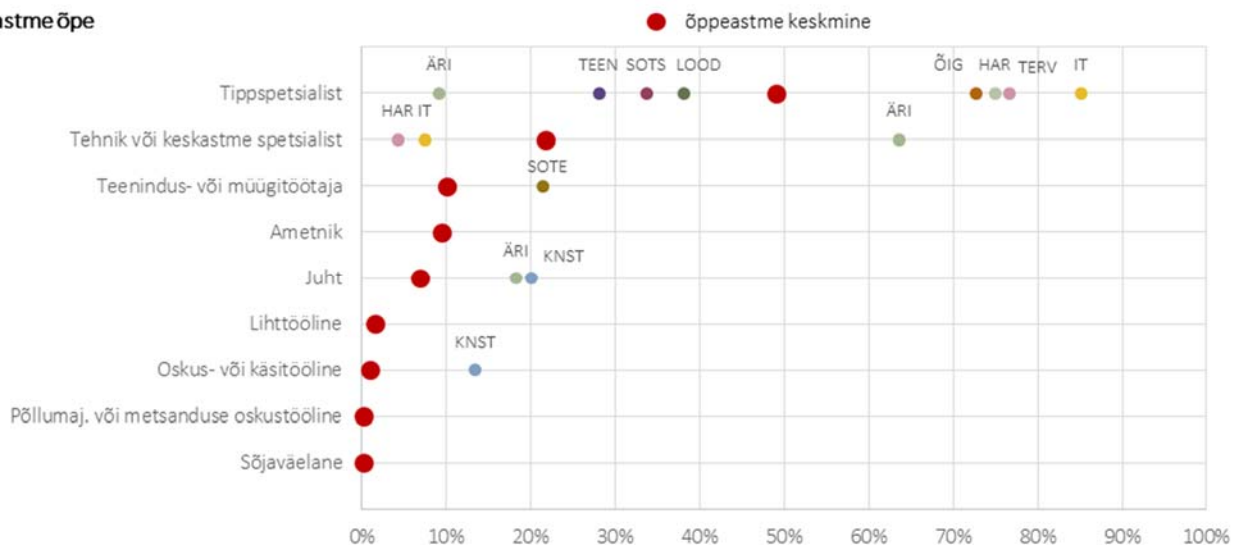
Kõige sagedamini töötavad kõrghariduse esimese astme lõpetanud riiasutuses tippspetsialistina (88 vastanut) ning erafirmas palgatöötajana (75 vastanut) (joonis 19).

Joonis 19. Kõrghariduse esimese astme vastanute arv ameti- ja töökohtade lõikes (n=448).

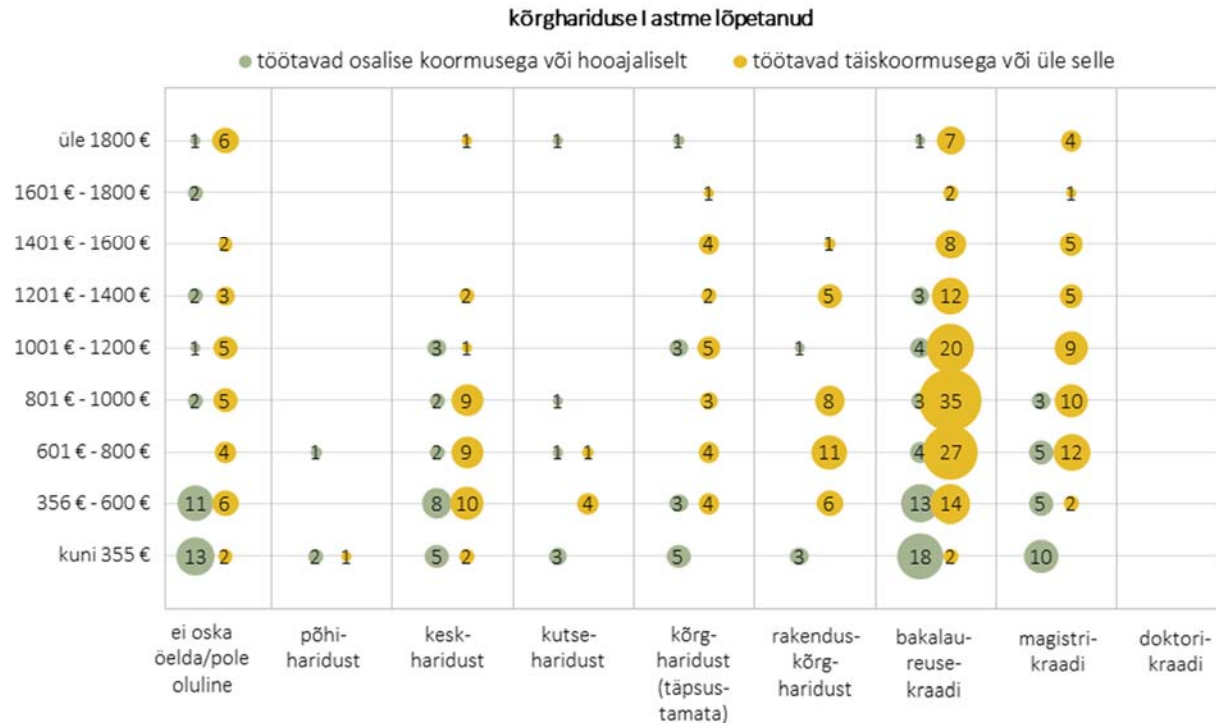
Pooled (49%) kõrghariduse esimese astme töötavatest vilistlastest töötavad tippspetsialistina, 22% keskastme spetsialistina, 10% teevad teenindus- või müügitööd (joonis 20).

I astme õpe

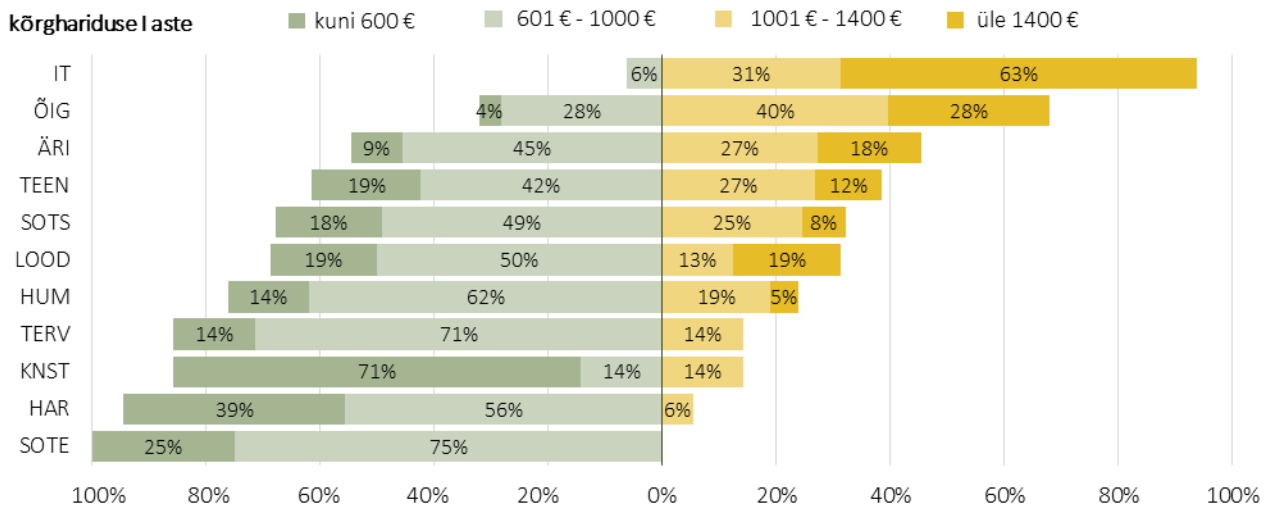
Joonis 20. Kõrghariduse esimese astme vastanute jaotus ametikohtade lõikes (n=448). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

70%-l eeldab amet kõrgharidust, kõige enam HAR (87%), ÕIG (83%) ja TERV (83%) valdkonnas. Kõrgharidust mittenõudvatel töökohtadel töötavad teistest sagedamini SOTE (29%) ja HUM (24%) valdkonna lõpetanud. Kõrghariduse esimese astme lõpetanud töötavad kõige sagedamini ametikohal, mis eeldab bakalaureusekraadi ning kus brutopalk jääb 600–1000 euro vahele (joonis 21).

Joonis 21. Kõrghariduse esimese astme vastanute arv keskmise palga, töökoormuse ning töökohal nõutava haridustaseme lõikes (n=448).

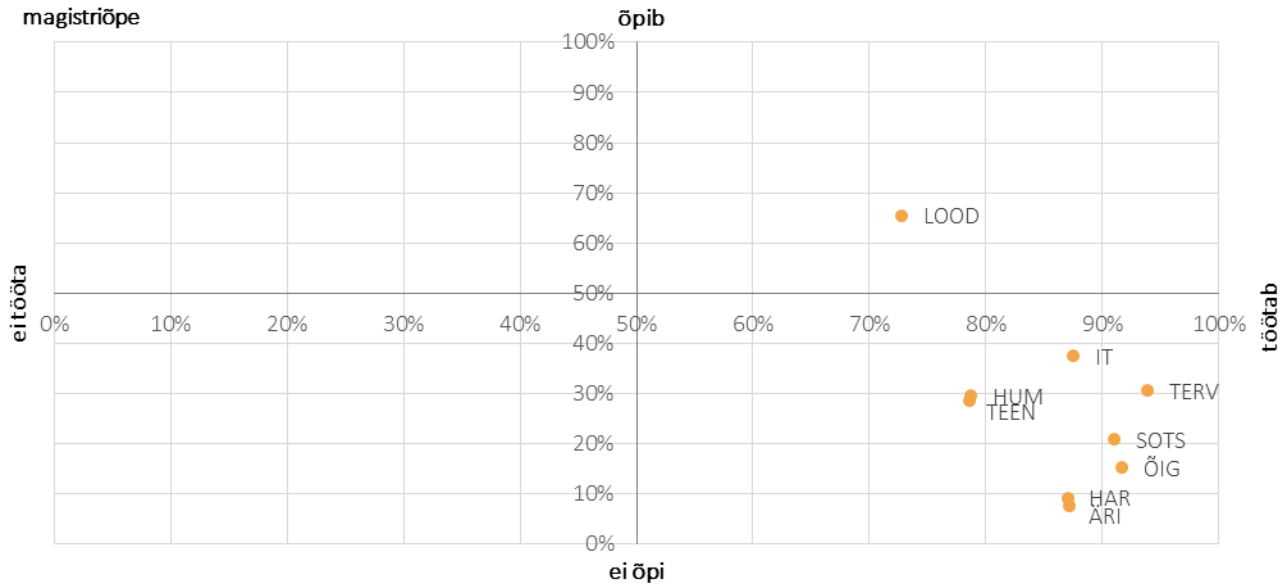
63%-l täiskoormusega töötavatest vilistlastest jääb brutopalk alla 1000 euro kuus. Madalamat palka (kuni 600 eurot kuus) saavate valdkondade hulgas paistavad silma KNST (71% teenib kuus alla 600 euro) ja HAR (39%). Kõrgemat palka (üle 1400 euro kuus) saavad teistest sagedamini IT (63%) ja ÕIG lõpetanud (28%) (joonis 22).

Joonis 22. Täiskoormusega töötavate kõrghariduse esimese astme vilistlaste jaotus keskmise brutopalka alusel valdkondade lõikes (n=302).

Magistriõpe

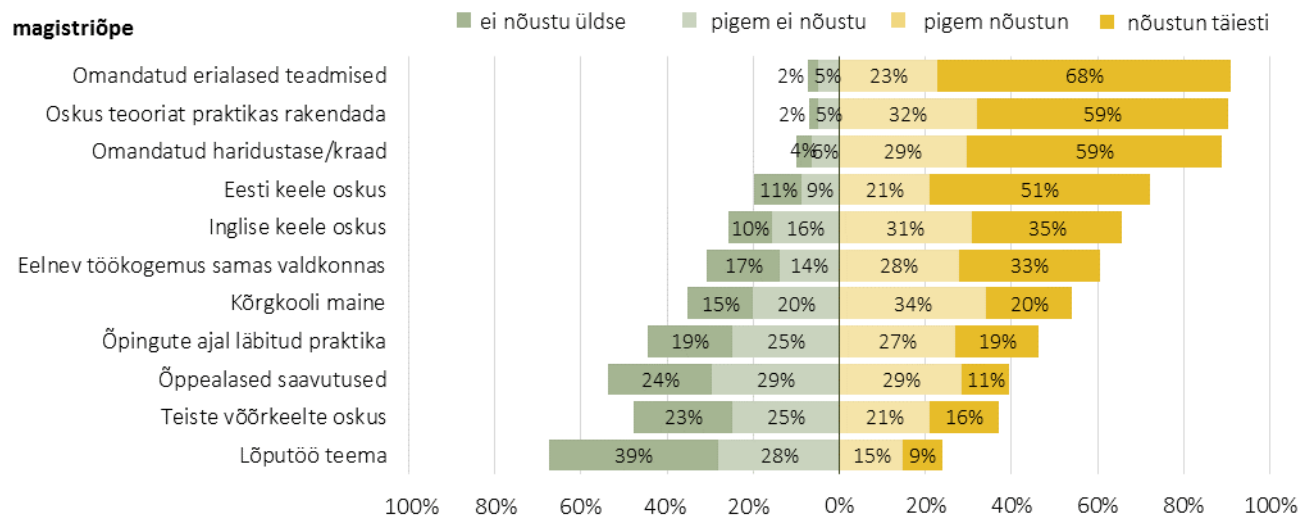
87% magistriõppe lõpetanud vastanutest töötab, sh 20% ka õpib samal ajal (joonis 9). Teistest valdkondadest eristub LOOD, mille lõpetanutest töötab 73%, samas on LOOD valdkonnas kõige suurem edasiõppijate osakaal (65% vastanutest õpib, sh 20% tegeleb ainult õppimisega ning ei tööta) (joonis 23).

Joonis 23. Magistriõppe vastanute jaotus õppimise ja töötamise alusel valdkondade lõikes (n=495).

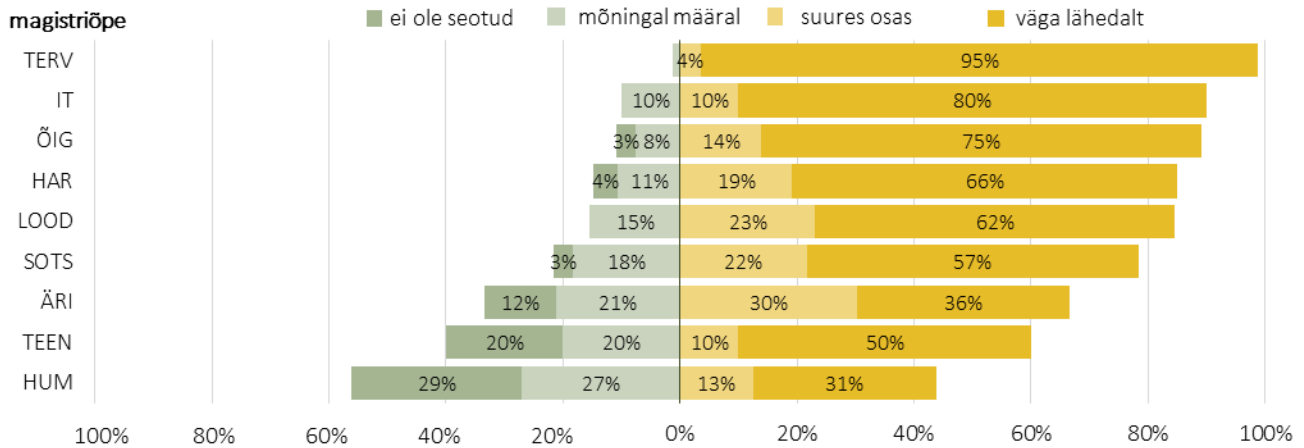
88% magistriõppe lõpetanud töötavatest vilistlastest töötab täiskoormusega, 17% isegi rohkem kui 40 tundi nädalas. 12% töötavatest vilistlastest töötab aga osalise koormusega või teeb juhuslikku või hooajalist tööd. Osalise koormusega või hooajaliselt töötavaid inimesi on rohkem LOOD (28%) ja HUM (25%) valdkonna lõpetanute hulgas.

Magistriõppe lõpetanutel aitasid pakutud variantidest töökoha saamisele kõige enam kaasa omandatud erialased teadmised (91% vastanutest oli selle väitega nõus), oskus teooriat praktikas rakendada (91%) ning omandatud haridustase (88%) (joonis 16). Oluliseks peeti ka eesti keele oskust (72%) ning inglise keele oskust (66%).

Joonis 24. Tegurid, mis aitasid kaasa magistriõppe lõpetanutel praeguse töökoha saamisele (n=417).

65%-l vastanutest on töö väga lähedalt seotud õpitud erialaga, kõige enam TERV, IT, ÕIG ja HAR valdkonnas (joonis 25). 7% vastasid, et töö ei ole üldse õpitud erialaga seotud, neid oli kõige enam HUM ja TEEN valdkonna lõpetanute hulgas.

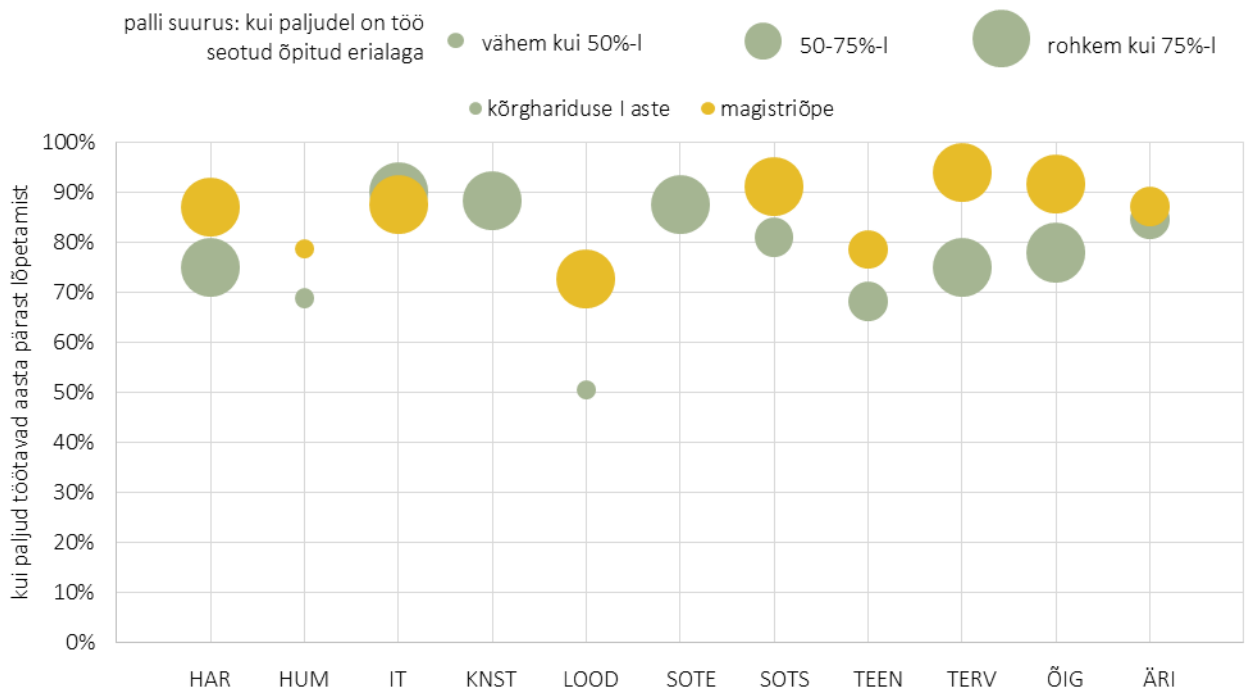

Joonis 25. Magistriõppe lõpetanute jaotus valdkondade lõikes selle alusel, kas töö on seotud õpitud erialaga (n=417).

Mitte-erialast tööd tehakse eelkõige seetõttu, et palk ja muud töötingimused on paremad (69% vastanutest oli selle väitega nõus). Veel põhjuseid, miks tehakse mitte-erialast tööd:

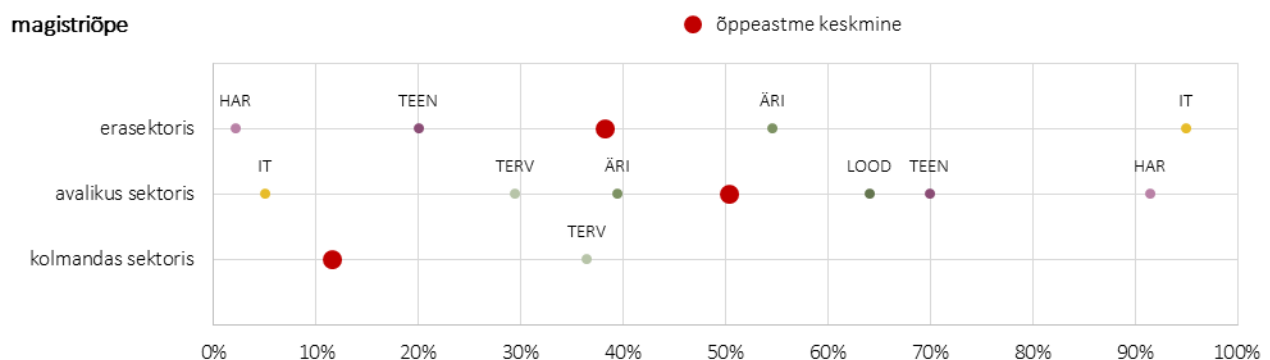
Haridus ja töö tundusid alati kaks erinevat asja, polnudki huvi erialast tööd saada.	magistriõpe HUM
Raha ja lihtne kättesaadavus.	magistriõpe HUM
Uue eriala väljakutsed sadasid sülle ja tundus perspektiivikas ning äärmiselt huvitav.	magistriõpe HUM
Pigem läbi juhuste on nii läinud.	magistriõpe SOTS
Ei ela kodulinna ja puuduvad tutvused, need erialased töökuulutused kuhu olen kandideerinud, ei ole mind töövestluselegi kutsunud. Kuna minu tuttavad töötavad samades ametkondades, aga teises piirkonnas, olen teinud järelepärimisi ning on selgunud, et tegu onupojapolitikaga. Ehk kui tutvusi pole siis tööle ka ei saa.	magistriõpe TEEN

Kui võrrelda omavahel kõrghariduse esimese astme ning magistriõppe lõpetanuid, siis magistriõppe lõpetamise järel on töötavate vilistlaste osakaal enamasti kõikides valdkondades tõusnud. Suurenenud on ka töö seotus õpitud erialaga. Eriti märgatav on see LOOD valdkonnas, kus pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist töötas 51% vastanutest ning vaid 48%-l oli töö suurel määral seotud õpitud erialaga, kuid pärast magistriõppe lõpetamist töötas 73% vastanutest ning 85%-l neist oli töö suurel määral seotud õpitud erialaga (joonis 26).

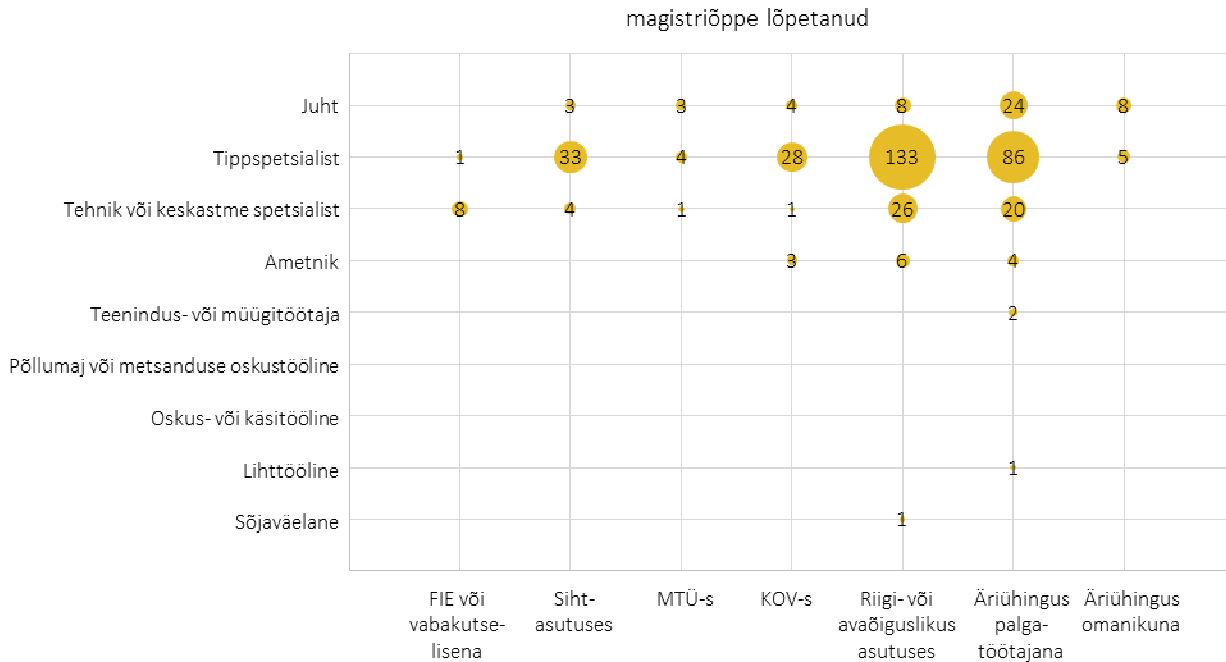
Joonis 26. Töötavate vilistlaste osakaal pärast kõrghariduse esimese astme ning magistriõppe lõpetamist valdkondade lõikes (n=1119). Palli suurus joonisel näitab, kui paljudel töötavatest isikutest on töö väga lähedalt või suurel määral seotud õpitud erialaga.

50% töötavatest magistriõppe vilistlastest töötab avalikus sektoris, 38% erasektoris. Teistest eristub kõige enam IT, mille lõpetanute 95% töötab erasektoris. Avaliku sektori ülekaal on kõige suurem HAR valdkonnas – 91% vilistlastest töötab avalikus sektoris (joonis 27).

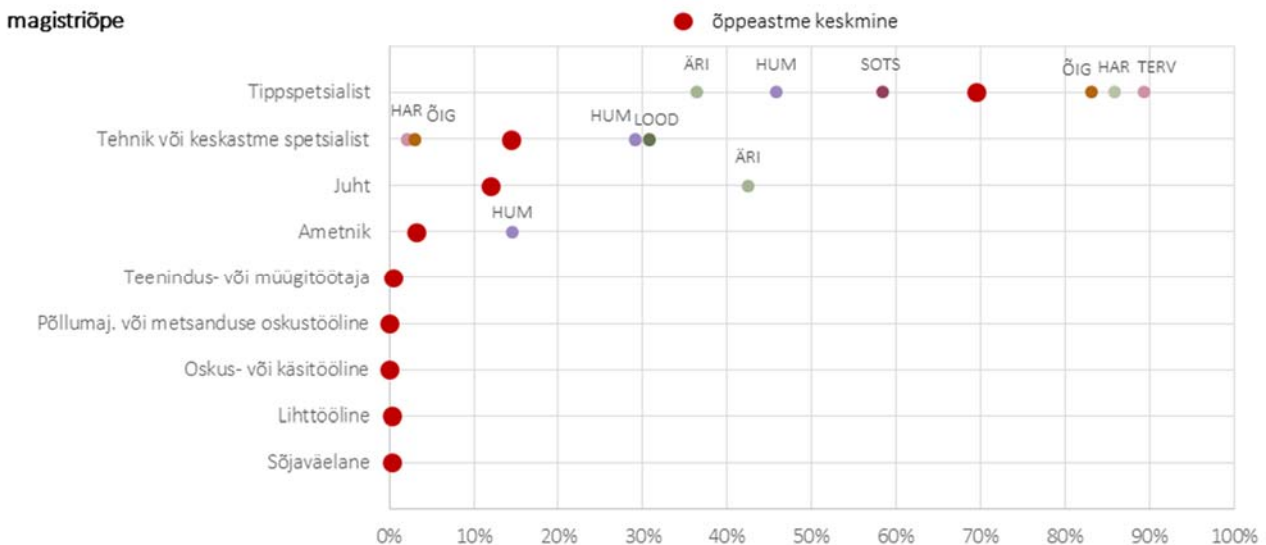
Joonis 27. Magistriõppe vastanute jaotus töökohtade lõikes (n=417). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

Kõige sagedamini töötavad magistriõppe lõpetanud riigiasutuses tippspetsialistina (133 vastanut) ning erafirmas tippspetsialistina (86 vastanut) (joonis 28).

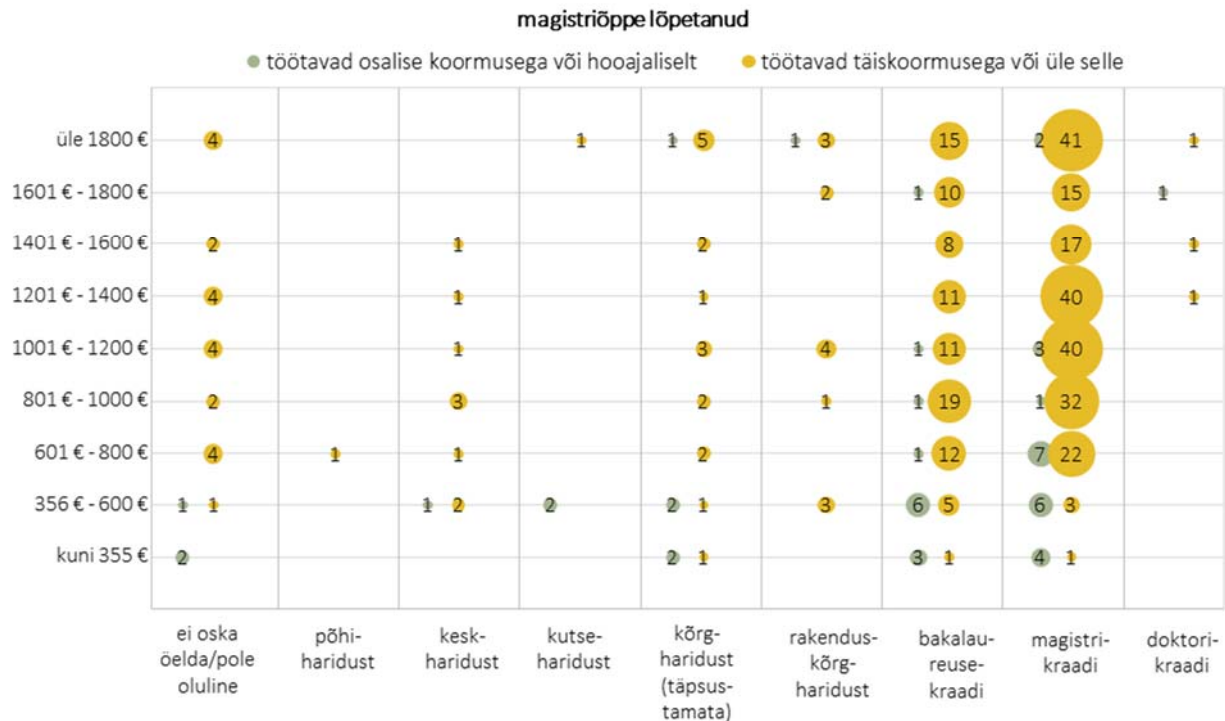
Joonis 28. Magistriõppe vastanute arv ameti- ja töökohtade lõikes (n=417).

79% magistriõppe lõpetanud töötavatest vilistlastest töötavad tippspetsialistina, 14% keskastme spetsialistina, 12% juhina. Teistest valdkondadest eristub kõige enam ÄRI, mille lõpetanutest vaid 36% töötab tippspetsialistina, aga 42% juhina (joonis 29).

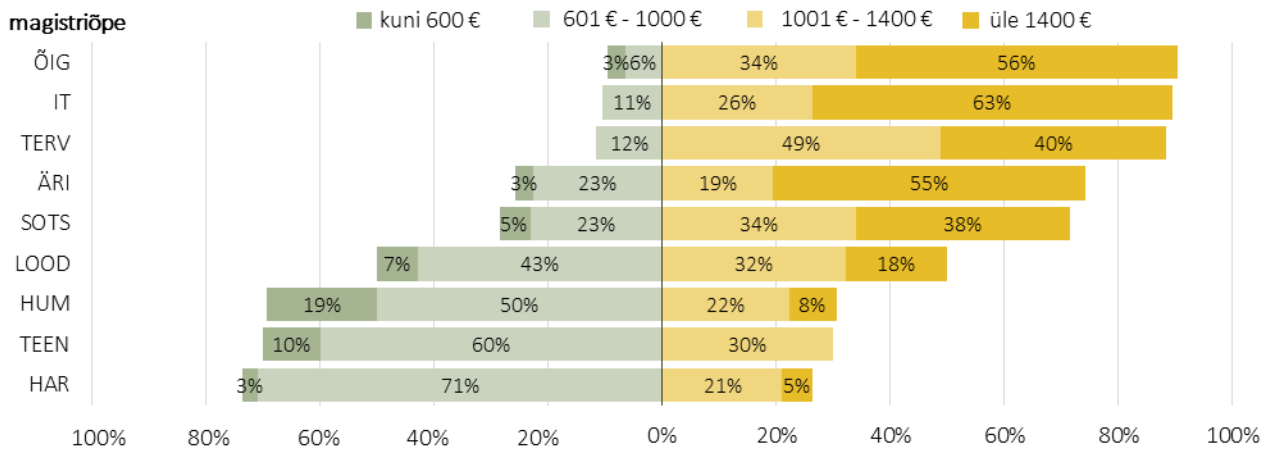
Joonis 29. Magistriõppe vastanute jaotus ametikohtade lõikes (n=417). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

Magistriõppe lõpetanud töötavad kõige sagedamini ametikohal, mis eeldab magistrikraadi (joonis 30). 91%-l eeldab amet kõrgharidust, sh 56%-l magistrikraadi. Magistrikraadi eeldavad ametikohad olid eelkõige TERV (76%), HAR (72%) ning ÕIG (72%) valdkonna lõpetanutel.

Joonis 30. Magistriõppe vastanute arv keskmise palga, töökoormuse ning töökohal nõutava haridustaseme lõikes (n=417).

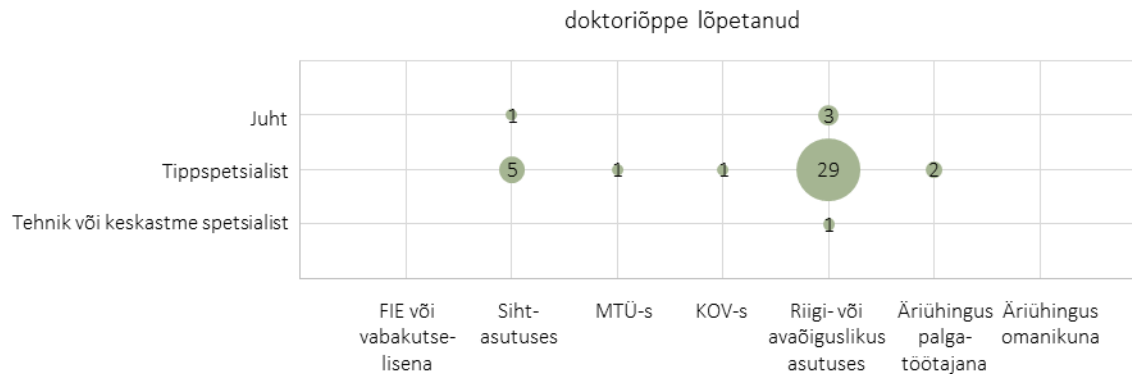
32%-l täiskoormusega töötavatest magistriõppe vilistlastest jääb brutopalk alla 1000 euro kuus. Madalamat palka (kuni 600 eurot kuus) saavate valdkondade hulgas paistab silma HUM (19% teenib kuus alla 600 euro, 69%-l jääb palk alla 1000 euro kuus). Kõrgemat palka (üle 1400 euro kuus) saavad teistest sagedamini IT (63%) ja ÕIG (56%) ning ÄRI (55%) valdkonna lõpetanud (joonis 31).

Joonis 31. Täiskoormusega töötavate magistriõppe vilistlaste jaotus keskmise brutopalka alusel valdkondade lõikes (n=368).

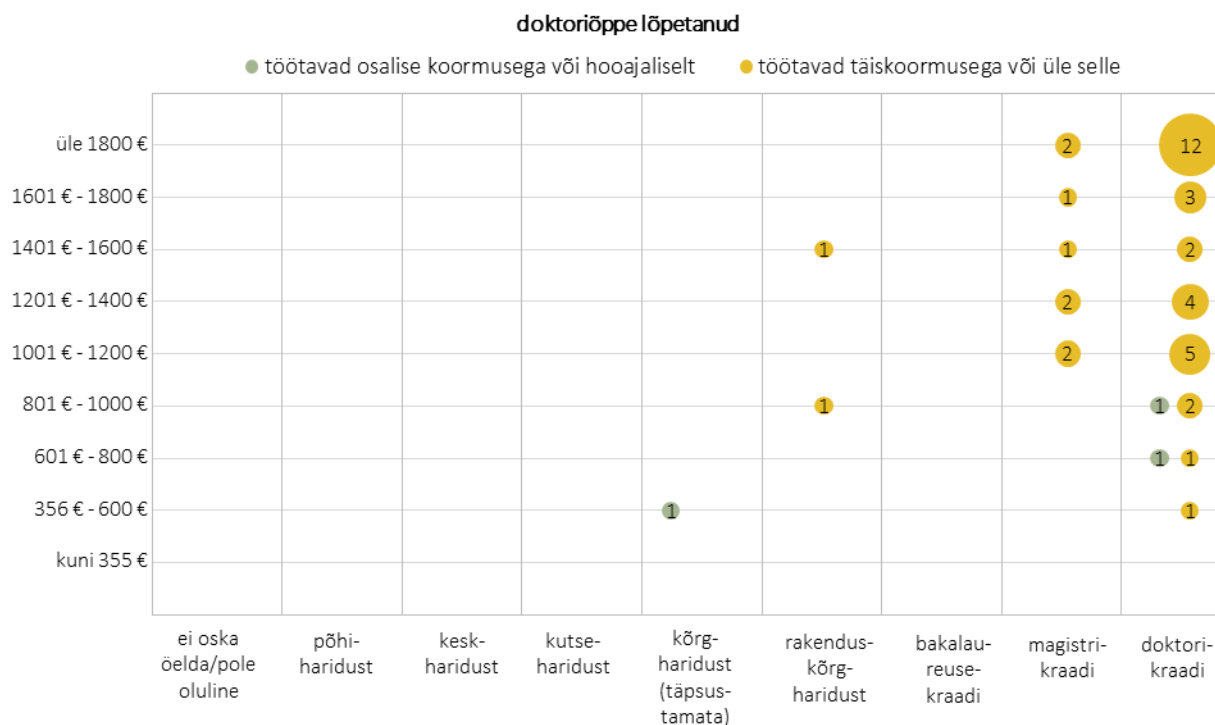
Doktoriõppe

92% doktoriõppe lõpetanud vastanutest töötab (45 isikut 49-st vastanust), sh 8% (5 isikut) ka õpib samal ajal (joonis 9). 77%-l vastanutest on töö väga lähedalt seotud õpitud erialaga. 5% vastasid, et töö ei ole üldse õpitud erialaga seotud. 79% doktoriõppe lõpetanutest töötab avalikus sektoris. Kõige sagedamini töötavad doktoriõppe lõpetanud riigi- või avalik- või äriühinguslikus asutuses tippspetsialistina (29 vastanut) (joonis 32).

Joonis 32. Doktoriõppe vastanute arv ameti- ja töökohtade lõikes (n=43).

Doktoriõppe lõpetanud töötavad kõige sagedamini ametikohal, mis eeldab doktorikraadi (joonis 33). 74%-l eeldab amet doktorikraadi, 19%-l magistrikraadi. Palgatase on doktoriõppe lõpetanutel väga erinev, kolmandikul (35%) on brutopalk üle 1800 euro kuus, 19%-l jääb brutopalk alla 1000 euro kuus.

Joonis 33. Doktoriõppe lõpetanud vastanute arv keskmise brutopalka, töökoormuse ning töökohal nõutava haridustaseme lõikes (n=43).

Töötamine välismaal

85 vilistlast, kes küsitlusele vastas, töötab välismaal, 33 neist on Tartu Ülikoolis õppinud välisüliõpilasena. (Samas on ka 9 välisüliõpilast, kes on jäänud tööle Eestisse).

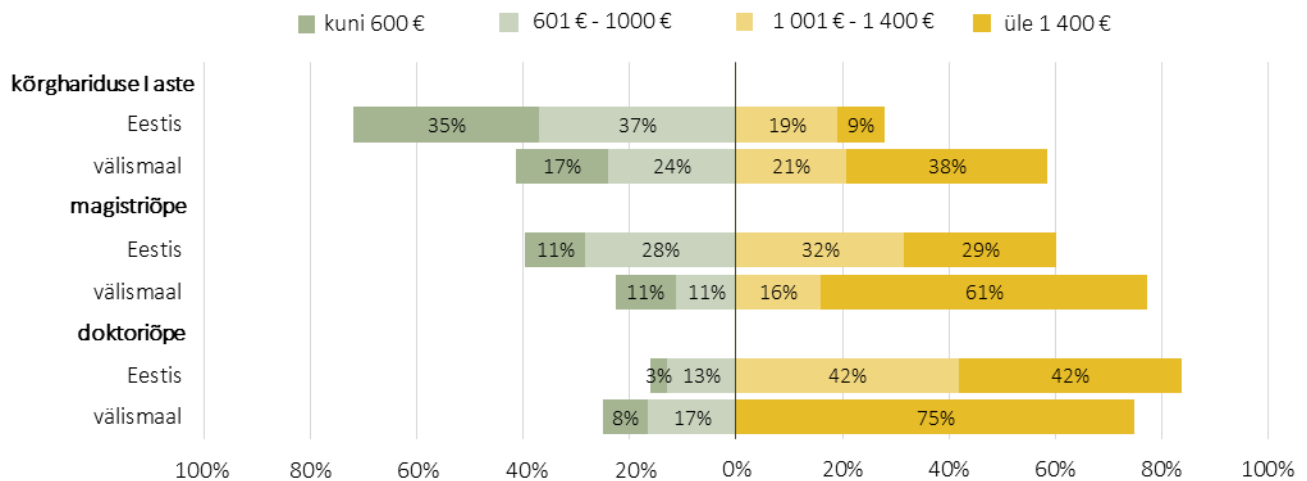
Kõige rohkem Tartu Ülikooli vilistlasi töötab Soomes (21), Saksamaal (7) ning Ameerika Ühendriikides (7), kokku on nimetatud 27 erinevat riiki.

Välismaal töötavate vilistlaste osakaal on kõige kõrgem doktoriõppe lõpetanute hulgas (27% nendest, kes töötavad, töötavad välismaal). Magistriõppe lõpetanud töötavatest vilistlastest töötab välismaal 10%, kõrghariduse esimese astme lõpetanutest 6%.

Pea iga valdkonna lõpetanute hulgas on mõni, kes töötab välismaal. Kõrghariduse esimese astme lõpetanute hulgas on välismaal töötavaid teistest veidi rohkem ÕIG valdkonnas (7 isikut eri riikides).

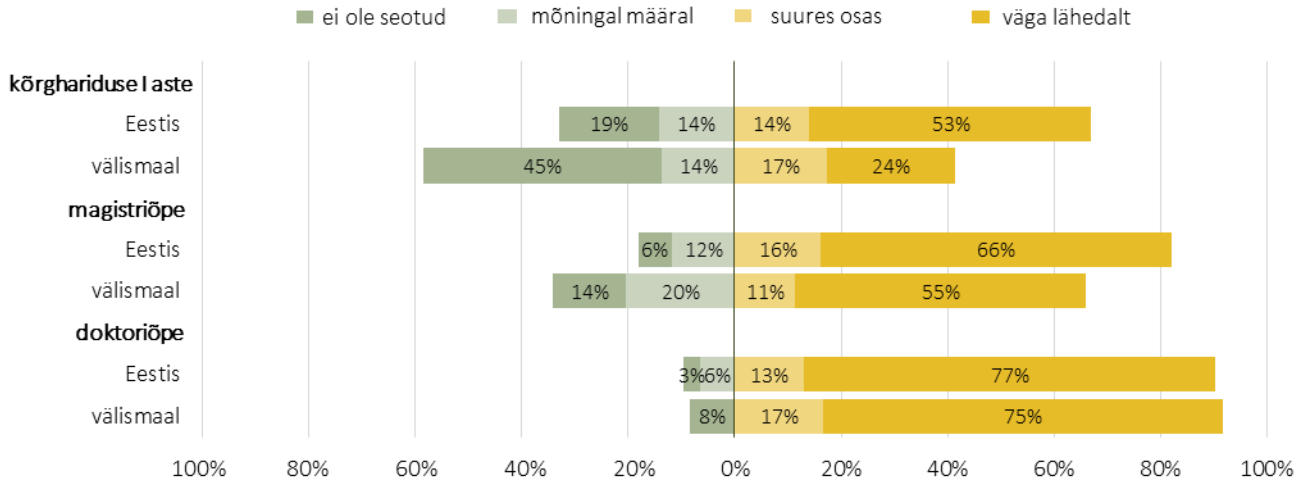
Magistriõppes paistab silma TERV valdkond, 85-st vastanud isikust 16 töötab välismaal (14 Soomes, üks Ühendkuningriigis, üks Saksamaal), sh kuus isikut on Tartu Ülikoolis õppinud välisüliõpilasena arstiteadust. Doktoritest töötab välismaal LOOD valdkonna 18-st lõpetanust kuus, HUM valdkonna viiest lõpetanust kolm, teistest valdkondadest üksikud lõpetanud.

Välismaal töötavate vilistlaste palgatase on sama kirju kui Eestis töötavatel vilistlastel. Siiski on kõrgepalgaliste osa välismaal töötavate hulgas suurem. Kõrghariduse esimese astme lõpetanutest, kes töötavad Eestis, teenib vaid 28% üle 1000 euro kuus. Välismaal töötavatest vilistlastest teenib 59% üle 1000 euro kuus. Magistriõppe lõpetanutest, kes töötavad Eestis, teenib 60% üle 1000 euro kuus. Välismaal töötavatest vilistlastest 77% teenib üle 1000 euro kuus (joonis 34).

Joonis 34. Eestis ja välismaal töötavate vastanute jaotus keskmise palga alusel (n=865).

Kõrghariduse esimese astme lõpetamise järgselt välismaale tööle minnes ei ole paljudel (45%) töö seotud lõpetatud erialaga. Siiski 41% toob välja, et töö on õpitud erialaga suures osas või väga lähedalt seotud. Pärast magistriõpinguid välismaale tööle läinud vilistlastest 66%-l on töö suures osas või väga lähedalt seotud õpitud erialaga (joonis 35).

Joonis 35. Eestis ja välismaal töötavate vastanute jaotus selle alusel, kas töö on seotud õpitud erialaga (n=865).

20 vastanut tõid välja, et töö ei ole üldse seotud õpitud erialaga (mh 4 ÕIG lõpetanud kõrghariduse esimesel astmel ja 4 välismaalasest HUM lõpetanud magistriõppes). Mitte-erialast tööd tehakse eelkõige seetõttu, et palk ja muud töötingimused on paremad (70% vastanutest oli selle väitega nõus) ning erialast tööd ei ole lihtsalt leitud (65%). Veel põhjuseid, miks tehakse mitte-erialast tööd:

Pole kunagi tahtnudki matemaatikuna töötada, st puhtakadeemikuks hakata.	I astme õpe LOOD
Ei oska piisavalt riigi keelt.	I astme õpe TERV
Välismaal ei saa sellel erialal tööd.	I astme õpe ÕIG
Raha ja lihtne kättesaadavus.	magistriõpe HUM

Kolmandik (32%) välismaal töötavatest vilistlastest arvab, et tuleb kunagi tagasi Eestisse tööle, 21% on aga kindlad, et nad Eestisse tööle ei naase.

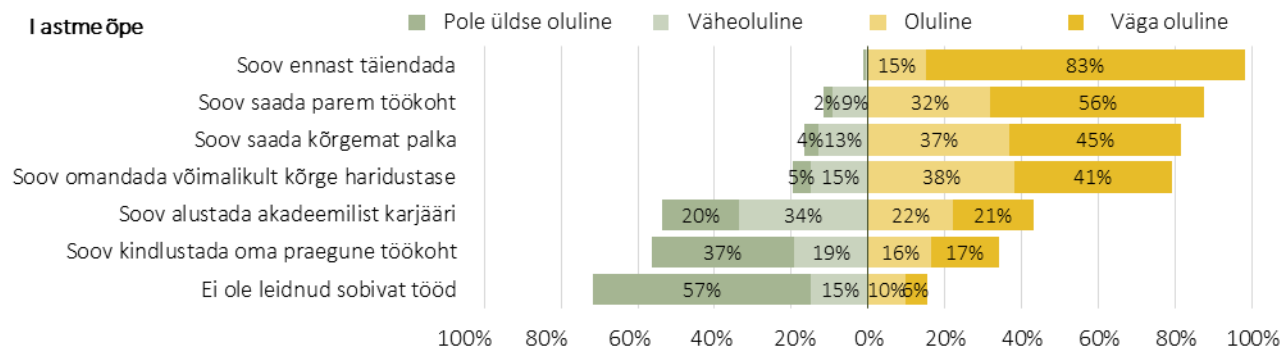
Edasiõppimine

Küsitluse ajal ehk üks aasta pärast lõpetamist õppis 44% vastanutest. Nendest 92% õppis kõrghariduse tasemel, 6% täiendusõppes ning 2% kutseõppes.

Kõrghariduse esimene aste

61% kõrghariduse esimese astme lõpetanutest õppis küsitluse ajal ehk aasta pärast lõpetamist: 96% kõrghariduse tasemel, 3% täiendusõppes ning 2% kutseõppes (kolm SOTS, kaks TEEN, üks KNST ja üks HAR valdkonna lõpetanu).

Kõige sagedamini õppisid edasi LOOD (82%), ÕIG (73%) ja IT (73%) valdkonna vilistlased. Kõige olulisemad edasiõppimise põhjused olid soov ennast täiendada (98% pidas seda oluliseks), soov saada parem töökoht (87%), soov saada kõrgemat palka (81%) ning soov omandada võimalikult kõrge haridustase (79%) (joonis 36).

Joonis 36. Põhjused, miks jätkati õpinguid pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist (küsitud nendelt, kes õppisid, n=381)

Veel põhjuseid, miks õppimist jätkati:

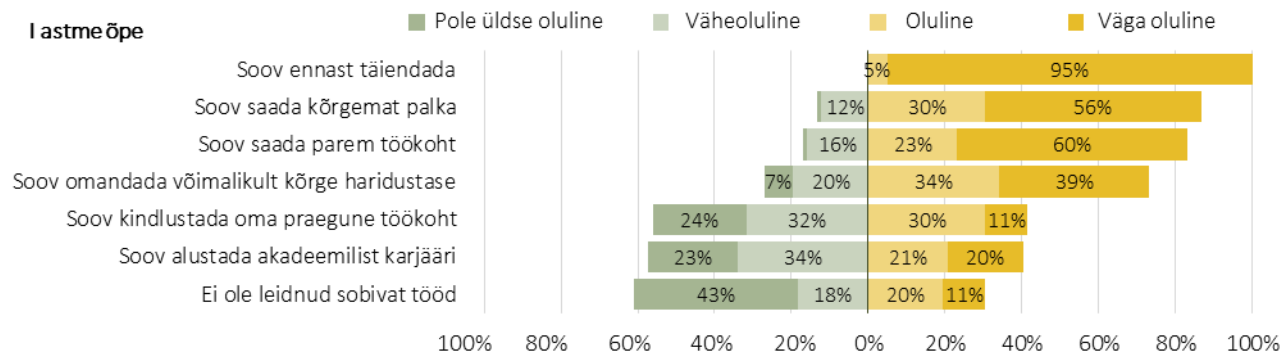
Uued teadmised ja väljakutsed ning enese proovilepanek.	I astme õpe HAR
Huvi eriala vastu.	I astme õpe HUM
Tagavaraplaan tulevikuks.	I astme õpe HUM
Sotsiaalne surve, pluss tean, et hiljem ei jõuaks uuesti õppima tulla.	I astme õpe IT
Huvi vastava eriala vastu.	I astme õpe LOOD
Soov laiendada enda võimalus.	I astme õpe LOOD
Spetsialiseerumine.	I astme õpe LOOD
Hakkasid uued asjad huvitama.	I astme õpe SOTS
Ikka veel oli huvitav.	I astme õpe SOTS
Soov ennast arendada uuel alal.	I astme õpe SOTS
Vahetasin eriala.	I astme õpe SOTS
Bakalaureuse astmega pole midagi peale hakata.	I astme õpe ÕIG
Uus ja sobivam eriala vastavalt minu isikuomadustele.	I astme õpe ÕIG

Kõrghariduse esimese astme lõpetanutest, kes küsitluse ajal ei õppinud, kavatses 34% õpinguid jätkata, 41% polnud kindlad ning 40% ei kavatsenud õpinguid jätkata. Enam oli jätkamise soov LOOD (50%) ja HAR (41%) valdkonna lõpetanutel, kõige vähem ÄRI (6%) valdkonna lõpetanutel.

Nendest, kes kindlasti õpinguid lähiajal jätkata tahtsid, ei olnud kõik aga sugugi kindlad, et teevad seda samal erialal. Eriti kahtlevad olid selles osas TEEN ja HUM valdkonna lõpetanud (rohkem oli neid, kes ütlesid, et jätkaksid muul erialal).

Enamasti sooviti jätkata õpinguid Eestis, kuid 16% (13 isikut) tahtis õpinguid jätkata välismaal. Enamasti sooviti jätkata kõrghariduses, kuid üksikud (13% nendest, kes õpinguid jätkata tahtsid ehk 11 isikut), soovisid edasi õppida kutsehariduses.

Miks õpinguid jätkata soovitakse? Kõigi jaoks oli oluline soov ennast täiendada (100%), järgnes soov saada kõrgemat palka (87%) ja soov saada parem töökoht (83%). Akadeemilise karjääri alustamist on peeti sagedamini ebaoluliseks, samuti asjaolu, et ei ole veel leitud sobivat tööd (joonis 37).

Joonis 37. Põhjused, miks võiks pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist edasi õppida (küsitud nendelt, kel on plaanis lähitulevikus õpinguid jätkata, n=82)

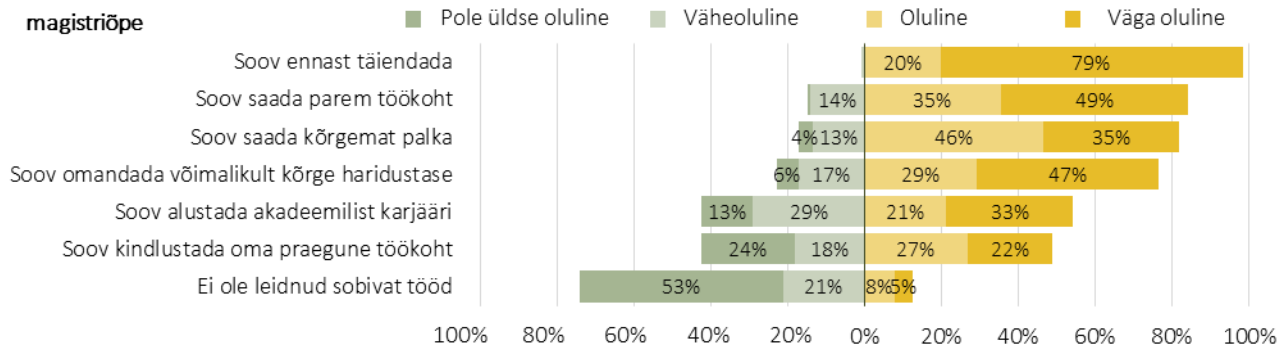
Veel põhjuseid, miks võiks õppimist jätkata:

Soov lihtsalt midagi täiesti erinevat juurde õppida, et kindlustada oma tulevik.	I astme õpe HAR
Soov uute tutvuste loomiseks.	I astme õpe HAR
Õppida midagi uut, valdkonnas mis mind huvitab.	I astme õpe IT
Soov omandada uus eriala.	I astme õpe SOTS
Pidev areng ning asjade parem mõistmine, kastist välja mõtlemine, oma väärtuse tõstmine ning eneseteostus.	I astme õpe ÄRI

Magistriõpe

Magistriõppe lõpetanutest õppis küsitluse ajal ehk üks aasta pärast lõpetamist 26%: 84% kõrghariduse tasemel, 13% täiendusõppes ja 2% kutseõppes (kaks TERV ja üks LOOD valdkonna lõpetanu).

Teistest valdkondadest oli edasiõppijaid rohkem LOOD (64%), IT (38%), TERV (31%) ja HUM (30%) valdkonnas. Sarnaselt kõrghariduse esimese astme lõpetanutele oli ka pärast magistriõpet edasiõppimise kõige olulisemateks põhjusteks soov ennast täiendada (98% edasiõppijatest pidas seda oluliseks), saada parem töökoht (84%) ning saada kõrgemat palka (82%) (joonis 38).

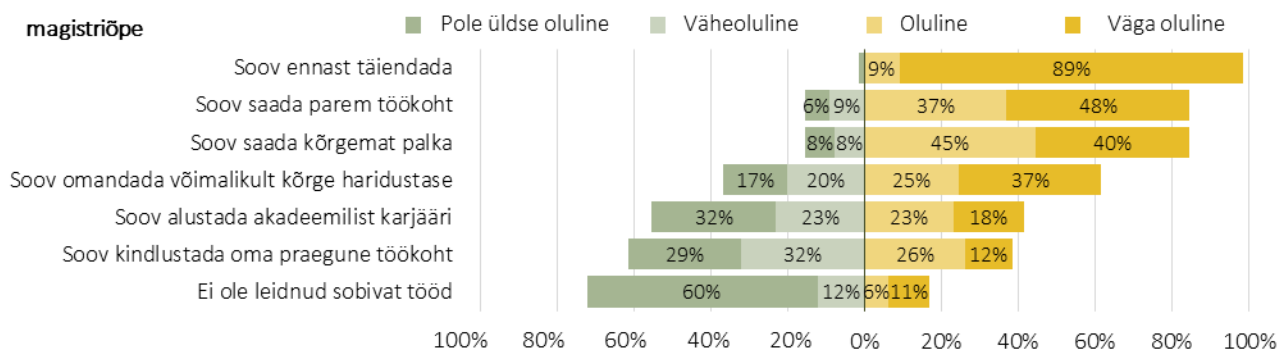
Joonis 38. Põhjused, miks jätkati õpinguid pärast magistriõppe lõpetamist (küsitud nendelt, kes õppisid, n=126)

Veel põhjuseid, miks õppimist jätkati:

Olla kursis, mida õpetatakse KELA tudengitele.	magistriõpe HAR
Õhtuse õpe võimalus.	magistriõpe LOOD
Eriala omandamine - residentuur.	magistriõpe TERV
Töötan arst-residendina ehk olen spetsialiseerumas ühele erialale- see on loomulik järgmine samm.	magistriõpe TERV
Bakalaureust ei võeta tõsiselt.	magistriõpe ÖIG

Nendest, kes aasta pärast lõpetamist edasi ei õppinud, soovis seda lähiajal siiski teha 18% (65 isikut), teistest rohkem soovisid edasi õppida LOOD magistriõppe lõpetanud (35%, ehk 7 isikut). Sama palju oli neid, kes soovinuks edasi õppida samal erialal, kui neid, kes tahaks eriala muuta. Neid, kes tahaks eriala muuta, oli arvuliselt rohkem kui neid, kes tahaks sama eriala edasi õppida HAR, HUM ja SOTS valdkonnas.

63% õpiks edasi Eestis, 29% välismaal. Välismaal õppida soovijaid oli Eestis õppida soovijatest rohkem ÖIG ja ÄRI valdkondades. Peamiseks edasiõppimise põhjuseks on soov ennast täiendada (98%), soov saada parem töökoht (85%) ning soov saada kõrgemat palka (85%) (joonis 39).

Joonis 39. Põhjused, miks võiks pärast magistriõppe lõpetamist edasi õppida (küsitud nendelt, kel on plaanis lähitulevikus õpinguid jätkata, n=65)

Veel põhjuseid, miks võiks õppimist jätkata:

Soov ennast proovile panna.	magistriõpe SOTS
Soovin vahetada eriala, sest ei soovi pikaajaliselt praeguse erialaga seotud valdkonnas tööd teha.	magistriõpe SOTS
Õppida juurde uut teraapiasuunda lisaks ülikoolist saadud teoreetilistele teadmistele.	magistriõpe SOTS

Doktoriõpe

Doktoriõppe lõpetanutest õppis küsitluse ajal ehk üks aasta pärast lõpetamist neli inimest (üks kõrghariduse tasemel, kaks täiendusõppes, üks kutseõppes). Kutseõppes õppis LOOD valdkonna lõpetanu. Kõigi nende jaoks olid olulisteks õppimise jätkamise põhjusteks soov ennast täiendada, alustada akadeemilist karjääri, saada kõrgemat palka ja saada parem töökoht.

Nendest, kes küsitluse ajal ei õppinud, kuid sooviks kolm doktoriõppe lõpetanut lähiajal õpinguid jätkata, eelkõige soovist ennast täiendada (kõik kolm olid TERV valdkonnast, kaks neist tahaks teadmisi omandada muul erialal).

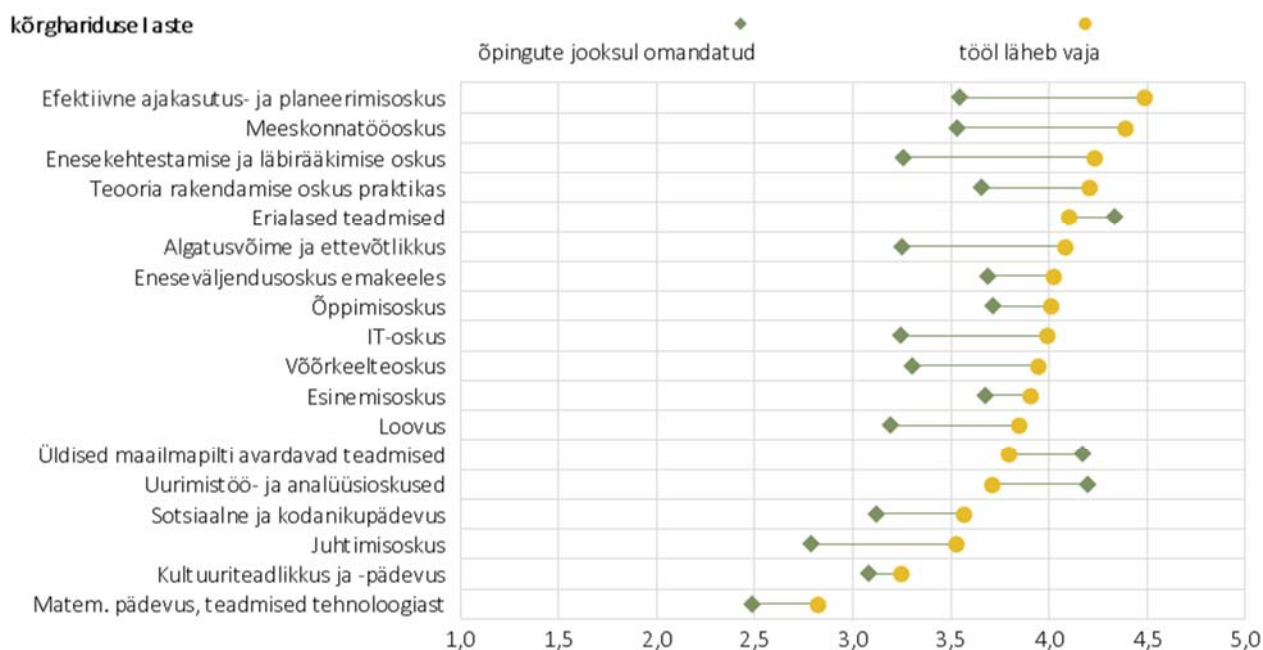
Õpingute jooksul omandatud pädevused ja nende olulisus töökohal

Kõrgkoolis omandatud pädevusi ning nende olulisust töökohal on hinnatud viiepallisel skaalal (1=väheoluline, 5=väga oluline). Kõikide õppeastmete kokkuvõttes on kõrgkooliõpingud kõige rohkem kaasa aidanud **erialteadmiste** (viiepallisel skaalal hinnang 4,3) ning **uurimistöö ja analüüsioskuste omandamisele** (4,2) ja **avardanud üldist maailmapilti** (4,3). Nende pädevuste omandamist kõrgkooliõpingute jooksul on kõige olulisemaks hinnanud nii kõrghariduse esimese astme, magistriõppe kui ka doktoriõppe lõpetanud. Kõige vähem on kõrgkooliõpingud kaasa aidanud **matemaatikapädevuse ja tehnoloogiliste teadmiste omandamisele** (2,6), **juhtimisoskusele** (2,8) ning **kultuuriteadlikkuse kujunemisele** (3,0).

Töökohal peetakse aga kõige olulisemaks **efektiivset ajakasutus- ja planeerimisoskust** (4,5), **meeskonnatööoskust** (4,4) ning **teooria praktikas rakendamise oskust** (4,4).

Kõrghariduse I aste

Kõrgkooliõpingud on kõige rohkem kaasa aidanud **erialteadmiste** (4,3) ning **uurimistöö ja analüüsioskuste omandamisele** (4,2) ja **avardanud üldist maailmapilti** (4,2) (joonis 40).

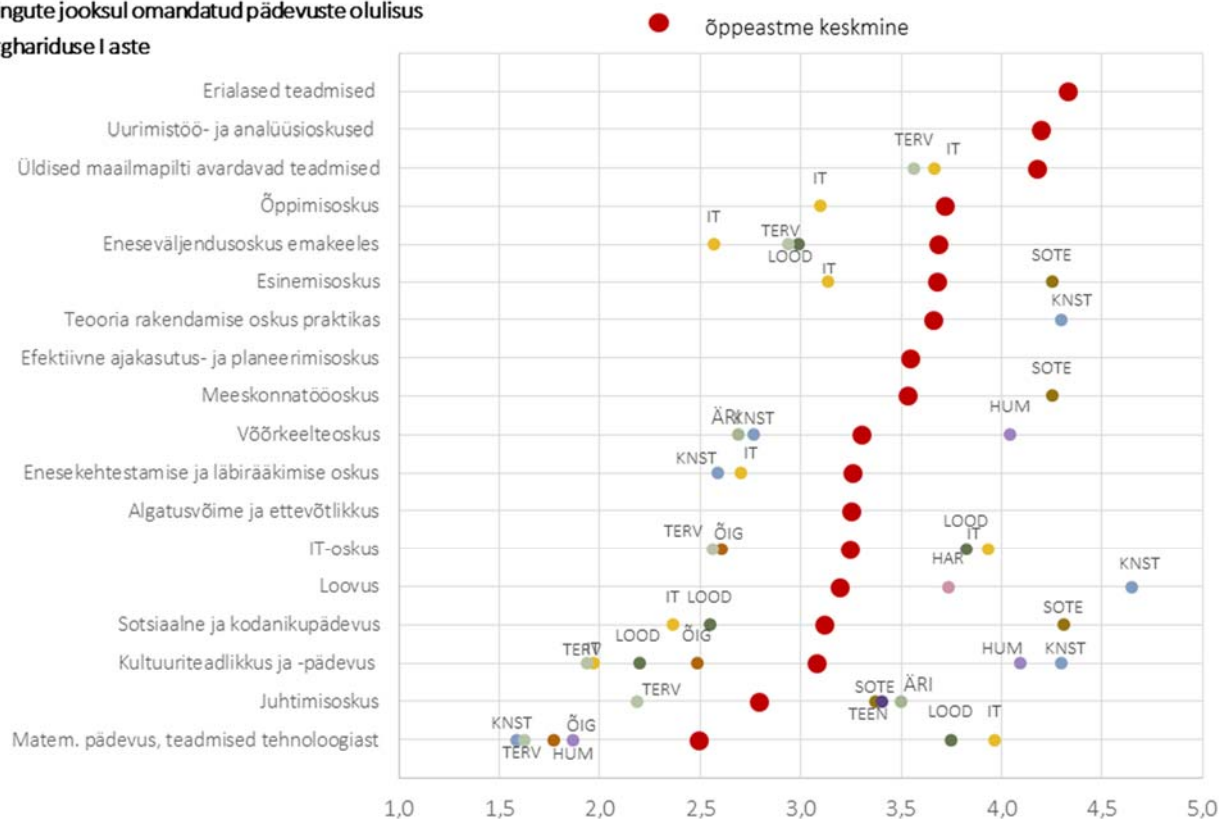

Joonis 40. Kõrghariduse esimese astme õpingute jooksul omandatud pädevuste ning töökohal vajaminevate pädevuste olulisus skaalal 1–5 (1=väheoluline, 5=väga oluline). Pädevused on järjestatud selle alusel, mida peetakse töökohal kõige vajalikumaks.

Joonisel on näha ka see, kus tekivad kõige suuremad "käärid" selle vahel, mis pädevused on õpingute ajal omandatud ja mida töökohal vaja läheb. Kõrghariduse esimesel astmel tekib kõige suurem ebakõla enesekehtestamise ja läbirääkimisoskuste puhul. Seda läheb tööl vaja, kuid kõrgkoolis ei omandatud seda pädevust piisavalt. Samuti ei omandata kõrgkoolis piisavalt efektiivset ajakasutus- ja planeerimisoskust ning meeskonnatööoskust, kuigi töökohal on need pädevused väga vajalikud.

Võrreldes õppevaldkondi eri pädevuste lõikes, on valdkonniti kõige suurem kõikumine matemaatilise pädevuse ja tehnoloogiliste teadmiste osas, mille omandamist kõrgkooliõpingute käigus on IT (4,0) ja LOOD (3,7) valdkonna üliõpilased palju olulisemaks hinnanud kui KNST (1,6), TERV (1,6), HUM (1,9) või ÕIG (1,8) valdkonna üliõpilased. Suur erinevus valdkondade vahel on ka kultuuriteadlikkuses ja -pädevuses, mida on teistest rohkem omandanud just KNST (4,3) ja HUM (4,1) üliõpilased ning vähem IT (2,0), LOOD (2,2) ja ÕIG (2,5) üliõpilased (joonis 41).

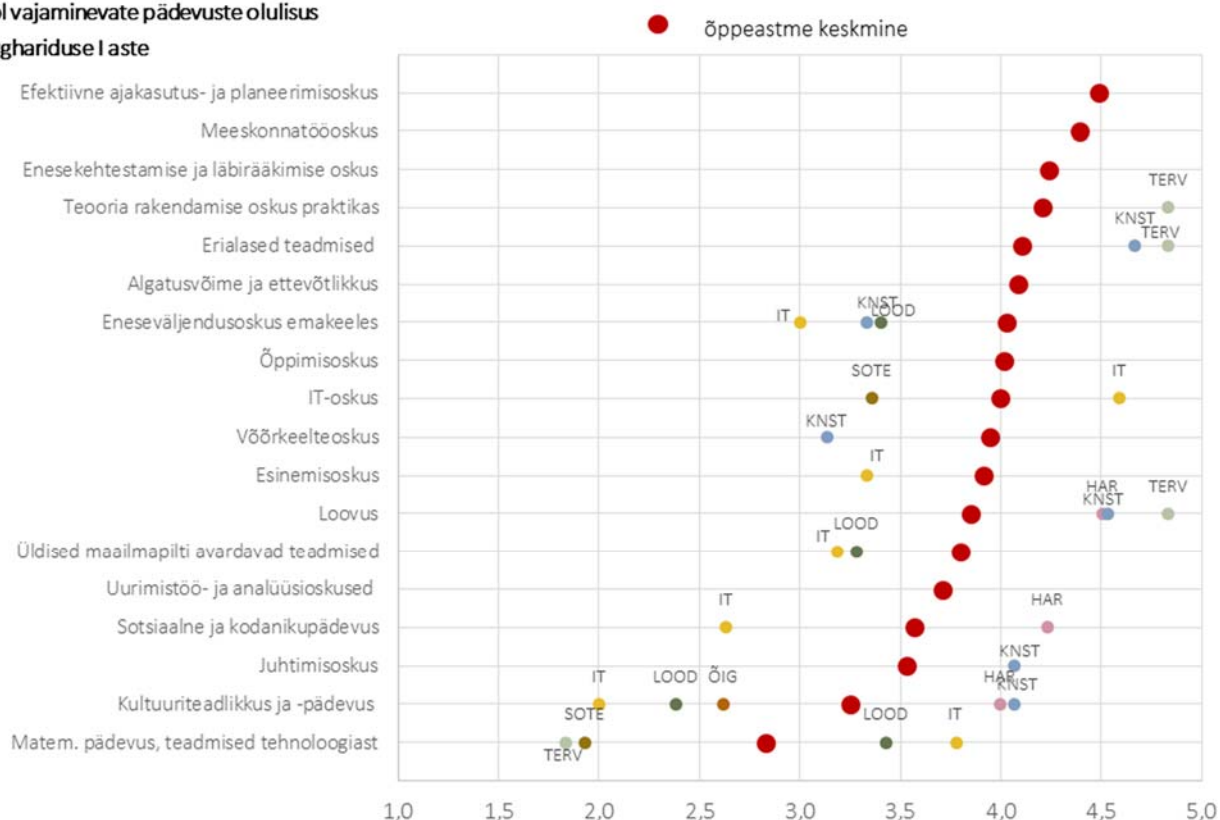
Õpingute jooksul omandatud pädevuste olulisus kõrghariduse I aste

Joonis 41. Kõrghariduse esimese astme õpingute jooksul omandatud pädevuste olulisus kõrghariduse esimesel astmel. Pädevusi on hinnatud 5-pallisel skaalal (1=väheoluline, 5=väga oluline). Joonisel on välja toodud õppevaldkonnad, mis erinevad õppeastme keskmisest rohkem kui 0,5 palli võrra.

Nimetatud pädevuste osas on valdkonniti kõige suurem kõikumine ka sellepoolest, et neid vajatakse töökohal väga erineval määral. Kultuuriteadlikkust vajavad töökohal eelkõige KNST (4,1) ja HAR (4,0) valdkonna lõpetanud, IT (2,0) ja LOOD (2,4) lõpetanud hindavad selle pädevuse vajalikkust töökohal palju madalamalt. Matemaatilist pädevust vajavad töökohal eelkõige IT (3,8) ja LOOD (3,4) lõpetanud ning palju vähem TERV (1,8) ja SOTE (1,9) lõpetanud (joonis 42).

tööl vajaminevate pädevuste olulisus kõrghariduse I aste

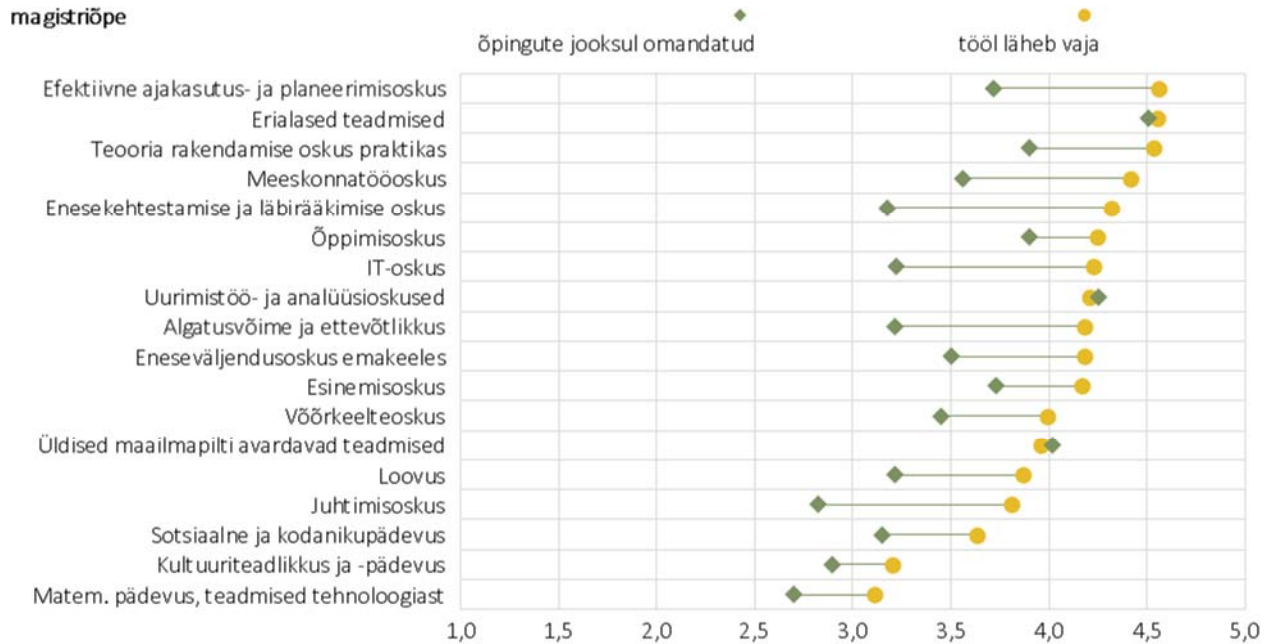

Joonis 42. **Tööl vajaminevate pädevuste** olulisus kõrghariduse esimesel astmel. Pädevusi on hinnatud 5-pallisel skaalal (1=väheoluline, 5=väga oluline). Joonisel on välja toodud õppevaldkonnad, mis erinevad õppeastme keskmisest rohkem kui 0,5 palli võrra.

Kõiki uuringus väljatoodud pädevusi koos hinnates lähevad omandatud pädevused töökohal vajaminevatega kõige enam kokku SOTE ning TEEN valdkondades. Kõige suurem erinevus õpingute käigus omandatud pädevuste ja töökohal vajaminevate pädevuste vahel on TERV, ÕIG ja IT valdkonnas. Pädevusi eraldi vaadates on kõige suuremad „käärid“ TERV valdkonnas loovuse osas. Töökohal hinnatakse seda oskust väga vajalikuks (4,8), kuid õpingute ajal omandati seda väga vähe (2,9). Samuti on KNST valdkonnas suur puudujääk enesekehtestamise ja läbirääkimisoskuste (õpingute jooksul omandatud 2,6, töökohal vajalik 4,5) ning juhtimisoskuse omandamise osas (õpingute jooksul omandatud 2,4, töökohal vajalik 4,1) (vt pädevuste olulisust valdkondade lõikes [lisas 1](#)).

Magistriõpe

Magistriõpingud on kõige rohkem kaasa aidanud **erialteadmiste omandamisele** (4,5), **uurimistöö ja analüüsi** oskuste omandamisele (4,3) ja **avardanud üldist maailmapilti** (4,0) (joonis 43).

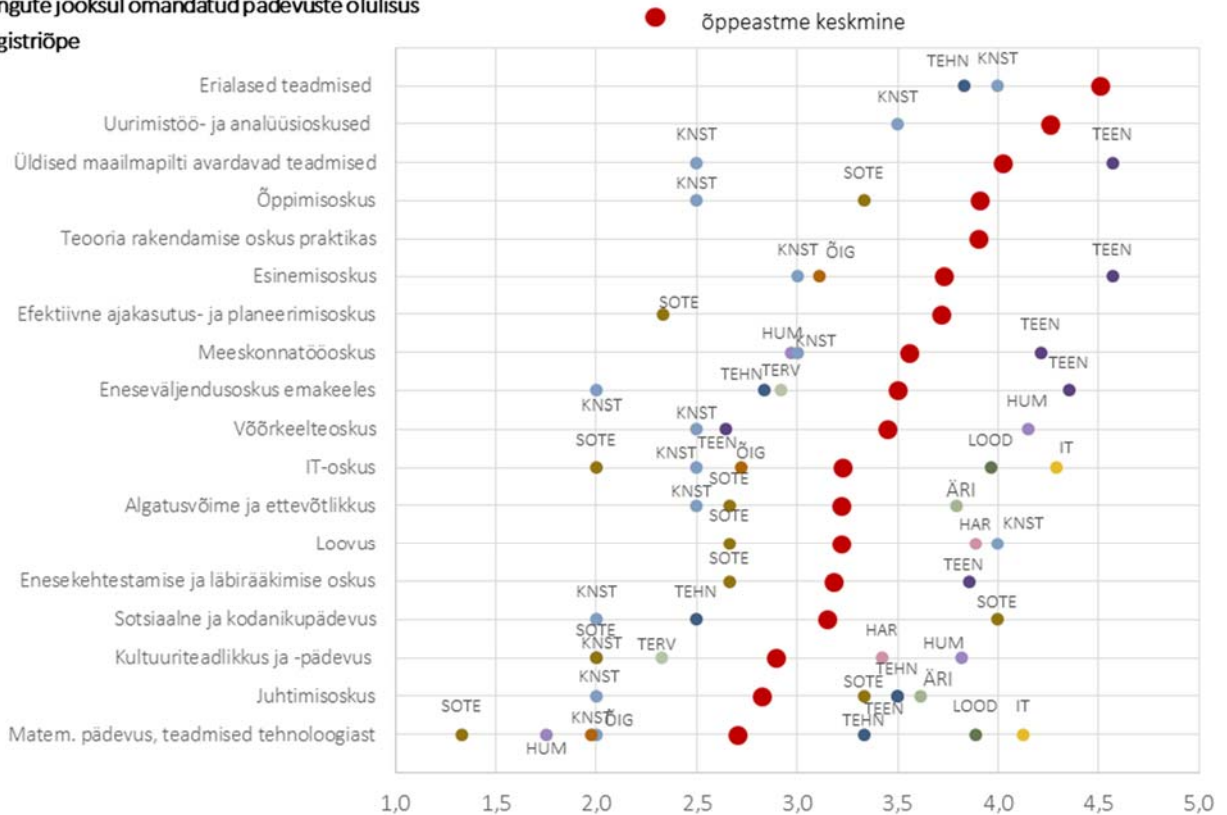

Joonis 43. Magistriõpingute jooksul omandatud pädevuste ning töökohal vajaminevate pädevuste olulisus skaalal 1–5 (1=väheoluline, 5=väga oluline). Pädevused on järjestatud selle alusel, mida peetakse töökohal kõige vajalikumaks.

Sarnaselt kõrghariduse esimesele astmele tekivad ka magistriõppes kõige suuremad „käärid“ enesekehtestamise ja läbirääkimisoskuste osas. Teravalt tuleb esile puudujääk ka juhtimisoskuse, algatusvõime ja ettevõtlikkuse ning IT-oskuses osas (joonis 43).

Võrreldes õppevaldkondi eri pädevuste lõikes, on valdkonniti kõige suurem kõikumine matemaatilise pädevuse ja tehnoloogiliste teadmiste osas, mille omandamist kõrgkooliõpingute käigus on IT (4,1) ja LOOD (3,9) valdkonna üliõpilased olulisemaks pidanud kui HUM (1,8) või ÕIG (2,0) valdkonna üliõpilased. Suur erinevus valdkondade vahel ilmneb ka IT-oskuses, mille omandamist on samuti IT ja LOOD palju olulisemaks hinnanud kui näiteks ÕIG või TERV üliõpilased (joonis 44).

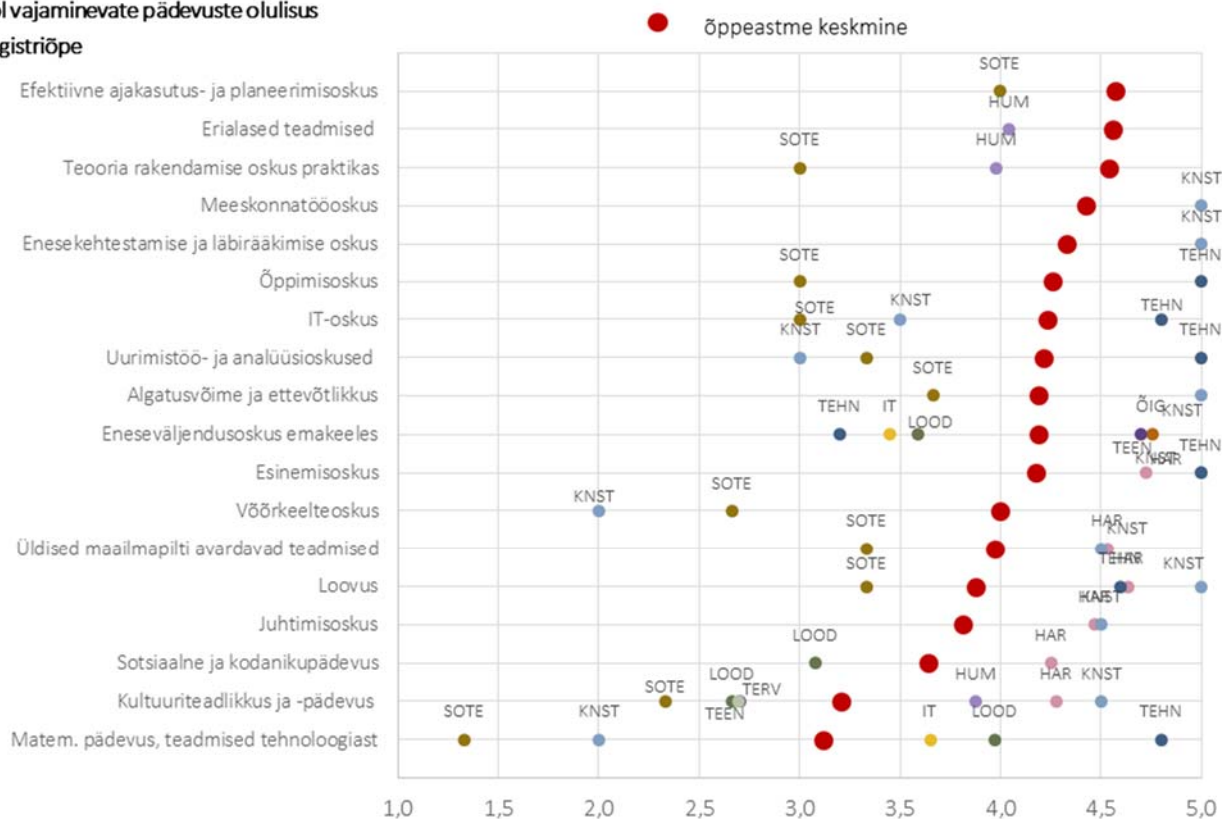
Õpingute jooksul omandatud pädevuste olulisus magistriõpe

Joonis 44. *Magistriõpingute jooksul omandatud pädevuste olulisus kõrghariduse esimesel astmel. Pädevusi on hinnatud 5-pallisel skaalal (1=väheoluline, 5=väga oluline). Joonisel on välja toodud õppevaldkonnad, mis erinevad õppeastme keskmisest rohkem kui 0,5 palli võrra.*

Pädevuste osas, mida töökohal oluliseks peetakse, on kõige suurem kõikumine kultuuriteadlikkuses. Teistest olulisemaks peavad seda HAR (4,3) lõpetanud, vähem oluliseks LOOD (2,7), TEEN (2,7) ja TERV (2,7) lõpetanud. Samuti hinnatakse erinevalt eneseväljendusoskuse vajalikkust. Töökohal väga oluliseks hindavad seda ÕIG (4,8), TEEN (4,7) ja HAR (4,5) valdkonna lõpetanud, vähem oluliseks IT (3,5) ja LOOD (3,6) lõpetanud (joonis 45).

tööl vajaminevate pädevuste olulisus magistriõpe

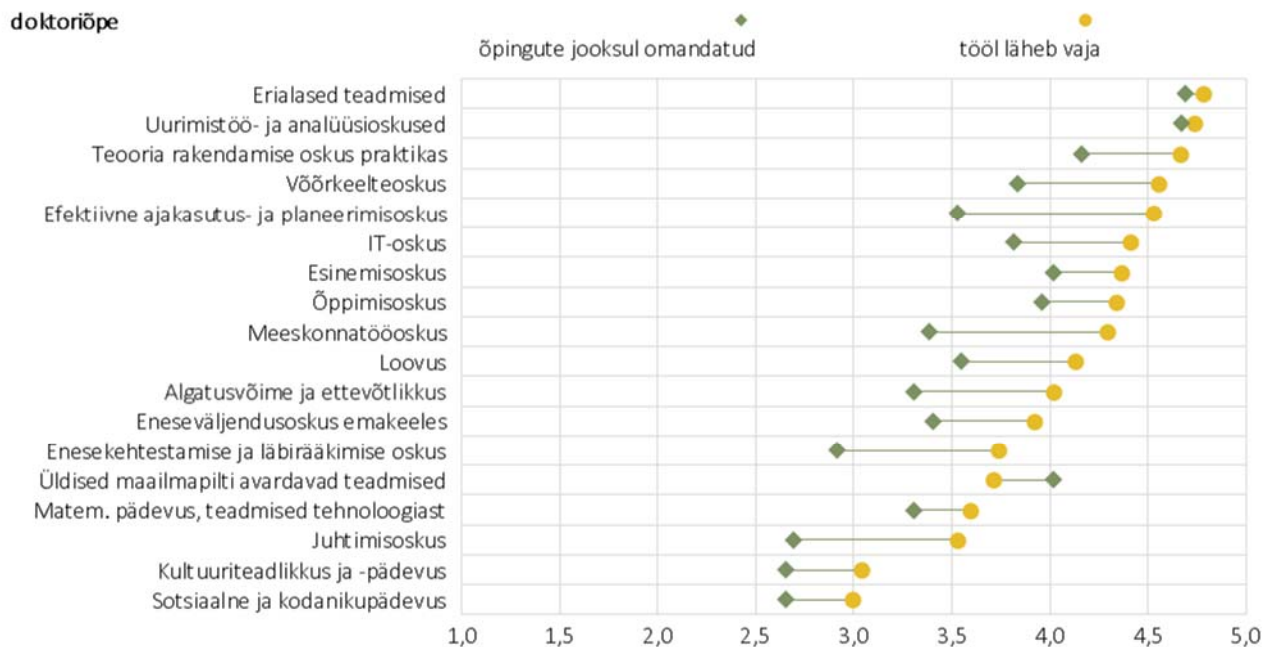

Joonis 45. **Tööl vajaminevate pädevuste** olulisus magistriõppes. Pädevusi on hinnatud 5-pallisel skaalal (1=väheoluline, 5=väga oluline). Joonisel on välja toodud õppevaldkonnad, mis erinevad õppeastme keskmisest rohkem kui 0,5 palli võrra.

Kõiki uuringus väljatoodud pädevusi koos hinnates lähevad omandatud pädevused töökohal vajaminevatega kõige enam kokku TEEN ning IT valdkondades. Kõige suurem erinevus õpingute käigus omandatud pädevuste ja tööl vajaminevate pädevuste vahel on ÕIG, SOTS ja HAR valdkondades (vt [lisa 1](#)).

Doktoriõpe

Doktoriõpingud on kõige rohkem kaasa aidanud **erialteadmiste omandamisele** (4,7), **uurimistöö ja analüüsi** oskuste omandamisele (4,7) ja **oskusele, kuidas teooriat praktikas rakendada** (4,2) (joonis 46).

Joonis 46. Doktoriõpingute jooksul omandatud pädevuste ning töökohal vajaminevate pädevuste olulisus skaalal 1–5 (1=väheoluline, 5=väga oluline). Pädevused on järjestatud selle alusel, mida peetakse töökohal kõige vajalikumaks.

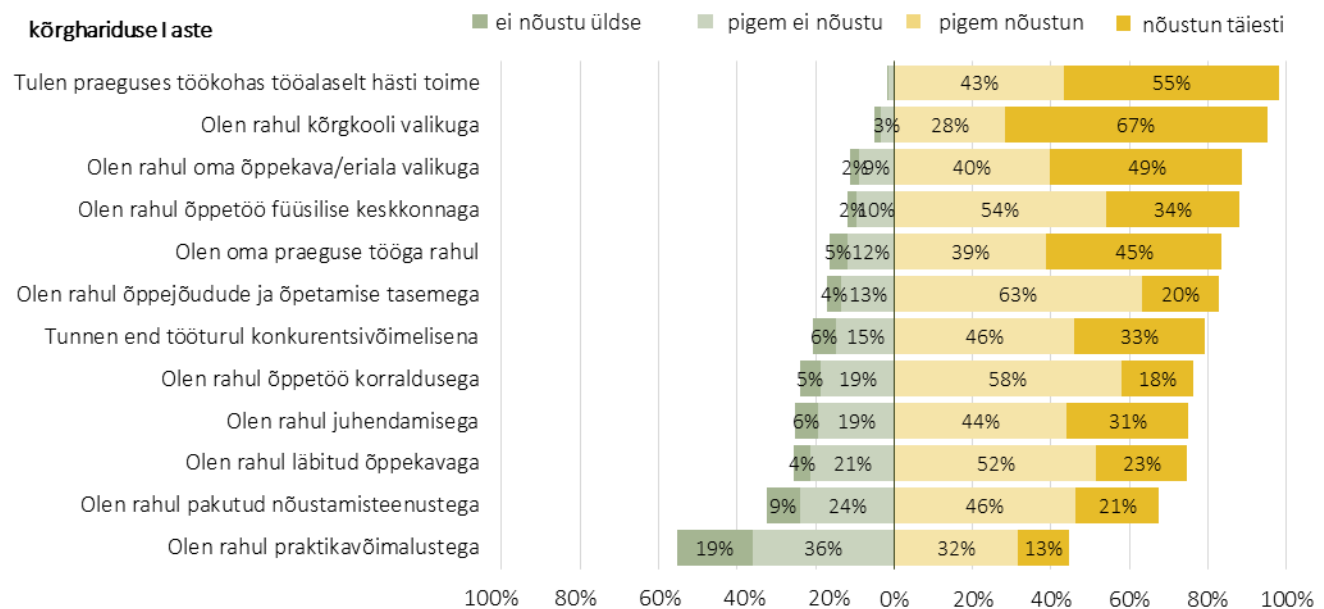
Doktoriõppes on kõige suurem ebakõla efektiivse ajakasutus- ja planeerimisoskuse puhul, samuti meeskonnatöö oskuse, enesekehtestamise ja läbirääkimisoskuse ning juhtimisoskuse osas, mida peetakse töökohal vajalikuks, kuid õpingute jooksul ei omandatud piisavalt (joonis 46).

Hinnang õpingutele

96% küsitlusele vastanud vilistlastest on rahul, et õppisid Tartu Ülikoolis, siiski vaid 84% tunneb end tööturul konkurentsivõimelisena. Töötavatest vilistlastest 98% tunneb, et saab oma töökohal tööalaselt hästi hakkama, 87% on oma praeguse töökohaga rahul.

Kõrghariduse esimene aste

Peaaegu kõik (98%) kõrghariduse esimese astme töötavatest vilistlastest hindavad, et tulevad oma praegusel töökohal hästi toime. Teistest madalamalt hindavad seda KNST valdkonna lõpetanud (88% on väitega täiesti nõus või pigem nõus) (joonis 47, joonis 48).

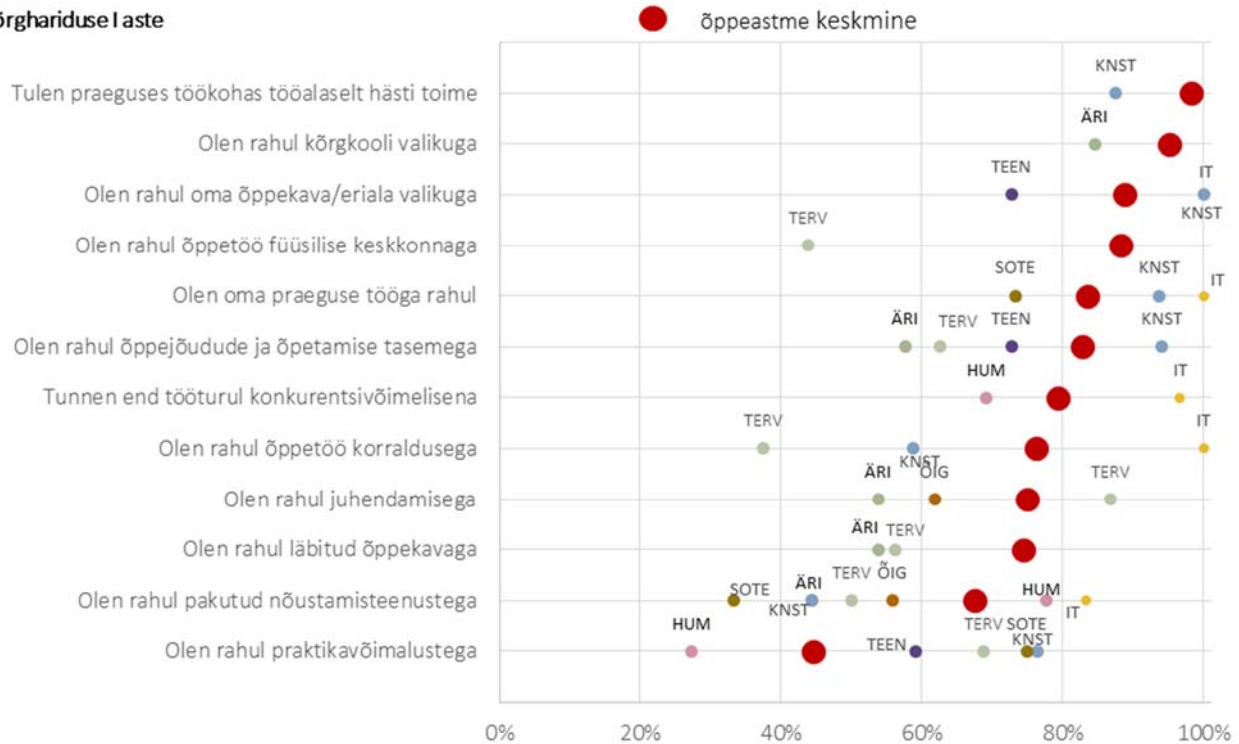
Joonis 47. Kõrghariduse esimese astme vilistlaste rahulolu läbitud õpingute ja praeguse töökohaga, n=618).

Väga rahul on vilistlased kõrgkooli valikuga (95% olid väitega nõus, teistest vähem ÄRI valdkonna vilistlased, rahul oli 84%), õppekava valikuga (88%, teistest vähem TEEN valdkonna vilistlased, rahul oli 73%). Üldiselt ollakse rahul ka õppetöö füüsilise keskkonnaga, kuid siin eristub teistest TERV⁶ valdkonna vilistlaste arvamus, nendest vaid 44% oli õppetöö füüsilise keskkonnaga rahul.

Millega üldiselt rahul ei olda, on praktikavõimalused. Praktikavõimalustega olid rahul vähem kui pooled (45%), kõige vähem HUM valdkonna vilistlased (27%). Praktikavõimalustega olid suhteliselt rahul SOTE (75%), KNST (76%) ja TERV (69%) vilistlased.

⁶ TERV valdkonda kuulub kõrghariduse esimesel astmel vaid füsioteraapia õppekava. Arsti-, hambaarsti- ja proviisoriõppe lõpetanud ei kajastu kõrghariduse esimese astme hulgas, vaid magistriõppe lõpetanute hulgas.

kõrghariduse laste

Joonis 48. Kõrghariduse esimese astme vilistlaste rahulolu läbitud õpingute ja praeguse töökohaga (nende osakaal, kes olid vastava väitega täiesti nõus või pigem nõus, n=618). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

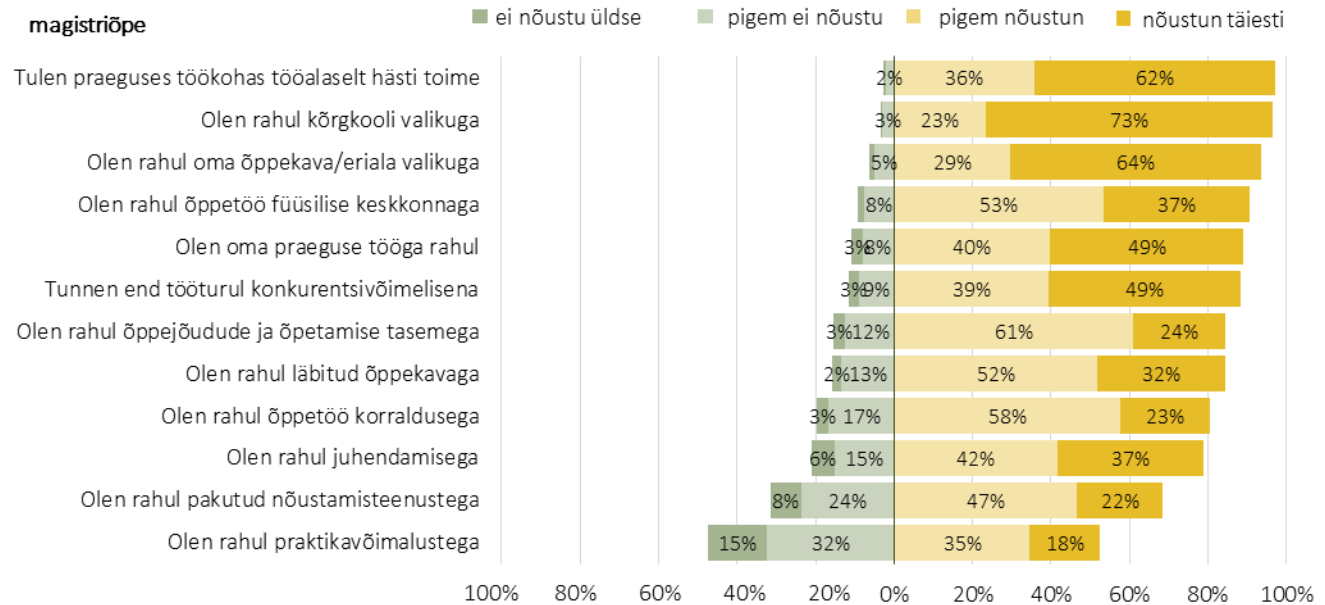
Valdkondi võrreldes on kõikide väidete kokkuvõttes kõige rahulolevamad IT vilistlased. Kõikide väidete puhul oli nende rahulolu keskmisest kõrgem, eriti selles osas, mis puudutab rahulolu õppetöö korraldusega (keskmiselt oli rahul 76%, IT-s 100%). Kõige vähem olid kõikide väidete kokkuvõttes õpingutega rahul ÄRI vilistlased. Suure osa väidete puhul jäi nende hinnang alla keskmise, eriti selles osas, mis puudutas rahulolu õppejõudude ja õpetamismeetoditega (kõrghariduse esimese astme keskmine 83%, ÄRI vilistlastest oli selle väitega nõus vaid 58%), samuti oli keskmisega võrreldes palju madalam nende rahulolu läbitud õppekava ning juhendamise

Kõige suurem erinevus keskmisest oli aga TERV valdkonna puhul, kus rahulolu õppetöö korraldusega ning õppetöö füüsilise keskkonnaga jäi keskmisest väga palju madalamaks. Kõikide valdkondade võrdlus on toodud [lisas 1](#).

Magistriõpe

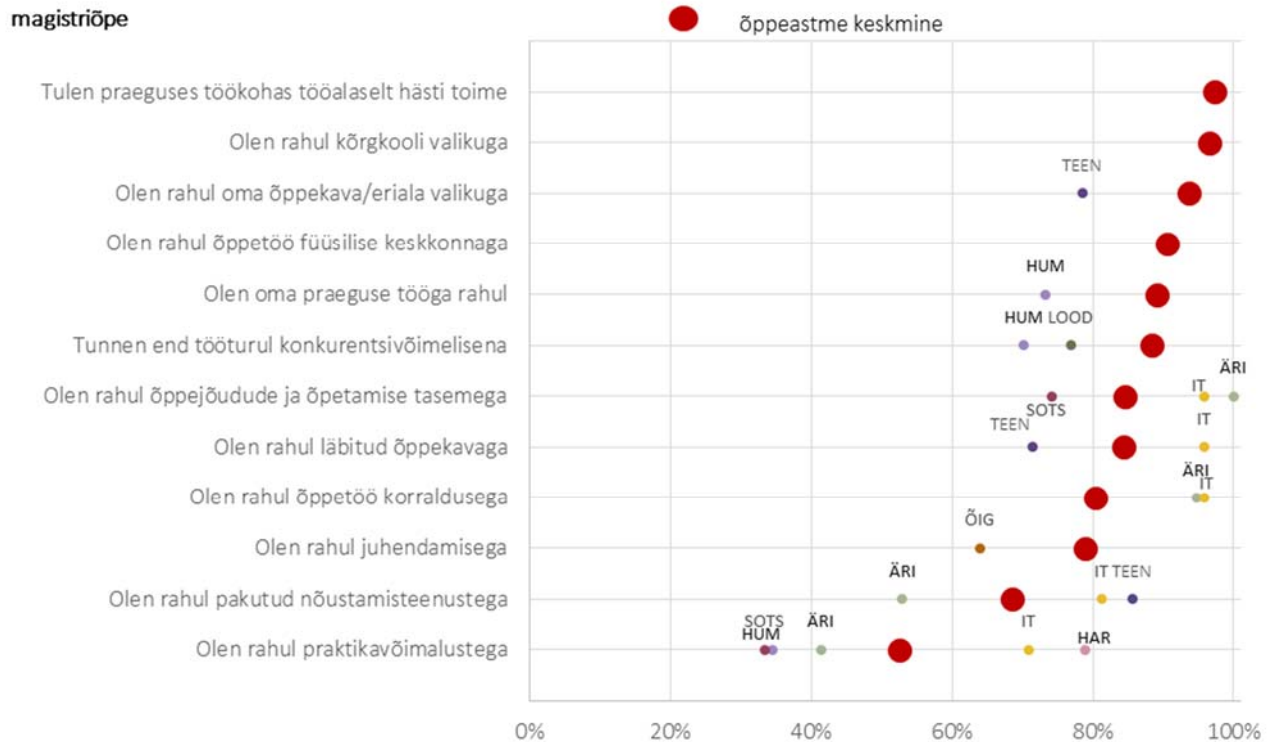
Peaaegu kõik magistriõppe vilistlased, kes töötavad, hindavad, et tulevad oma praeguses töökohas väga hästi toime (97%), on rahul kõrgkooli valikuga (96%), õppekava valikuga (94%) ning õppetöö füüsilise keskkonnaga (91%) (joonis 49, joonis 50).

Vähem ollakse rahul praktikavõimalustega (52%). Kõige rahulolematud on siinkohal HUM (35%) ja SOTS (33%) valdkonna vilistlased. Praktikavõimalustega olid kõige rohkem rahul HAR (79%) ja IT (71%) valdkonna lõpetanud (joonis 50).

Joonis 49. Magistriõppe vilistlaste rahulolu läbitud õpingute ja praeguse töökohaga (n=491).

Kas vilistlased tunnevad end tööturul konkurentsivõimelisena? 88% on selle väitega nõus. Teistest vähem HUM (70%) ja TEEN (79%) valdkonna vilistlased, teistest tunduvalt rohkem ÄRI (97%) ja TERV (98%) valdkonna lõpetanud.

Joonis 50. Magistriõppe vilistlaste rahulolu läbitud õpingute ja praeguse töökohaga (nende osakaal, kes olid vastava väitega täiesti nõus või pigem nõus, $n=491$). Lisaks õppeastme keskmisele on joonisel toodud valdkonnad, kus erinevus keskmisest on rohkem kui 10%.

Kõikide väidete kokkuvõttes on kõige rahulolevamad läbitud õpingute ja praeguse tööga sarnaselt kõrghariduse esimesele astmele IT lõpetanud. Enamike väidete puhul on IT valdkonna vilistlaste rahulolu keskmisest kõrgem.

Millistes valdkondades rahulolu kõige enam muutub, võrreldes omavahel kõrghariduse esimest astet ja magistriõpet? Kõikide väidete kokkuvõttes on rahulolu tase tuntavalt paranenud ÄRI valdkonna lõpetanutel. ÄRI magistriõppe lõpetanud on õppejõudude ja õpetamisega, läbitud õppekavaga ning õppetöö korraldusega palju rohkem rahul kui kõrghariduse esimese astme lõpetanud. Magistriõppes on vähenenud aga rahulolu praktikavõimalustega.

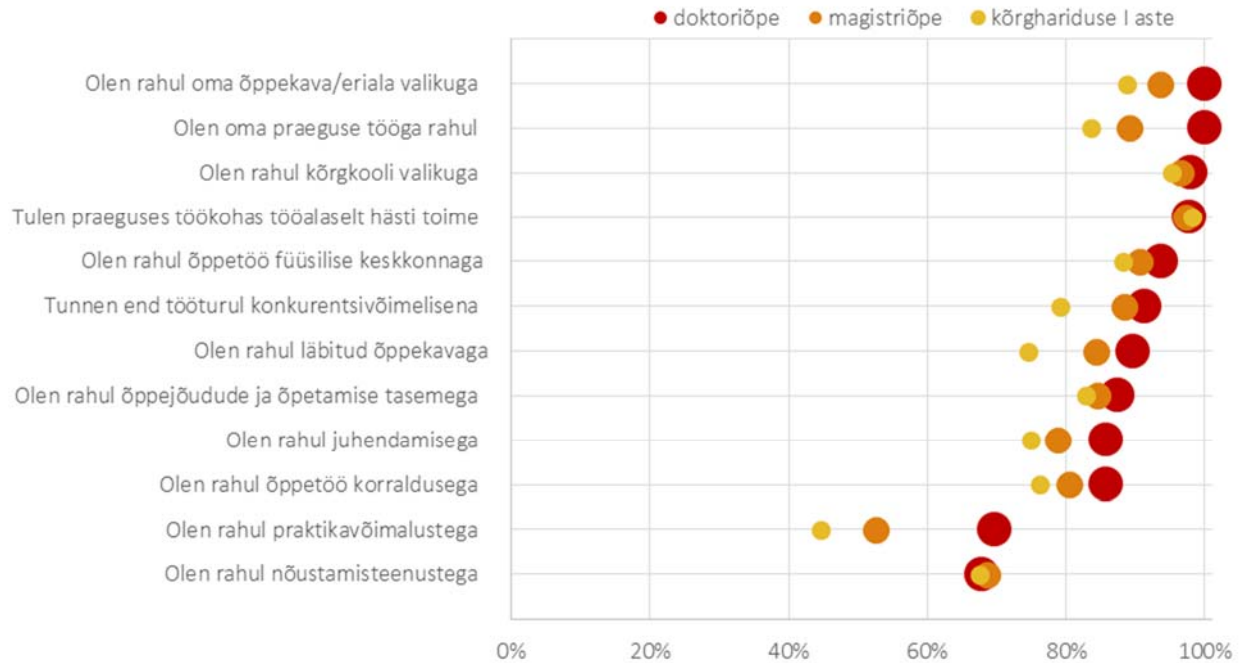
Kui IT vilistlased on üldiselt õpingute ja töökohaga rahul, siis magistriõpet ja kõrghariduse esimest astet võrreldes on teatud väidete osas siiski erinevused. Magistriõppe lõpetanud on kõrghariduse esimese astme lõpetanutest rohkem rahul läbitud õppekavaga, juhendamise ja praktikavõimalustega, kuid palju vähem rahul oma praeguse tööga.

Kõige rohkem on magistriõppes kõrghariduse esimese astmega võrreldes rahulolu vähenenud HUM valdkonnas, seda peaaegu kõikide väidete puhul. Kõikide valdkondade võrdlus on toodud [lisas 1](#).

Doktoriõpe

Kõik küsitlusele vastanud doktoriõppe vilistlased on rahul õppekava valikuga ning praeguse tööga. Peaaegu kõik on rahul kõrgkooli valikuga ning tulevad oma praeguses töökohas tööalaselt väga hästi toime. Väiksem on rahulolu nõustamisteenustega (68%) ja praktikavõimalustega (70%).

Võrreldes omavahel eri õppeastmete lõpetanute rahulolu, siis pea kõikides aspektides kõrgema õppeastme lõpetamisel rahulolu kasvab. Eriti märgatavalt kasvab rahulolu praktikavõimalustega, üldine rahulolu läbitud õppekavaga ning üldine rahulolu praeguse tööga (joonis 51).

Joonis 51. Vilistlaste rahulolu läbitud õpingute ja praeguse töökohaga õppeastmete lõikes (nende osakaal, kes olid väitega täiesti nõus või pigem nõus, n=1156).

Ankeedi lõpus paluti vilistlastel anda vabas vormis vastused kolmele küsimusele:

- Millega jäite õppeprotsessis kõige rohkem rahule?
- Mis oli õppeprotsessis kõige suurem puudus?
- Kas soovite seoses õpingutega kõrgkoolis midagi lisada või täiendada?

Millega jäite õppeprotsessis kõige rohkem rahule?

Kõige sagedamini toodi välja **pädevad õppejõud** (197 vastanut). 121 vastanut olid kõige rohkem rahul **mitmekesise õppekava ja huvitavate õppeainetega** (eriti SOTE valdkonnas). Rahule jääd ka **omandatud oskuste ja teadmistega ning õppekvaliteediga** (118 vastanut). 88 vastanut tõid kõige positiivsemana välja **praktika ja praktilise õppe** (rahulolu paistis silma eriti KNST ja TEEN valdkonnas). 70 vastanut olid väga rahul **lõputöö juhendamise**ga. 63 vastanut tõid kõige positiivsemana välja **paindliku õppekorralduse**. Samuti toodi sageli välja rahulolu omandatud **ülekantavate oskustega** (58 vastanut), **õppejõudude ja töötajate sõbralikkus ning mõistev suhtumine** (49 vastanut), seda tõid välja eriti doktoriõppe lõpetanud.

Mõned väljavõtted vilistlaste kommentaaridest:

Tudengina oli mul võimalus väljendada oma mõtteid ja arvamust, osaleda diskussioonis ning seeläbi arendada enda eneseväljendus- ja kehtestamisoskust. Need oskused on minu igapäevatoos ääretult vajalikud.	I astme õpe HUM
Erialane praktika oli kohustuslik kõikidele õppekaval õppivatele tudengitele - see andis juba õpingute ajal nägemuse tulevases tööst ning hea võimaluse aru saada, milliseid oskusi õpingute jooksul peaks veel täiendama.	I astme õpe SOTS
Õppekava nägi ette palju praktilisi tegevusi. Igal aastal olid kohustuslikud praktikad ning erinevad ringreisid ja külastused tegid õppetöö mõistetavamaks ja meeldivamaks.	I astme õpe TEEN
Õpetati meetodikaid, mis on väga populaarseks saamas - äriprotsesside modelleerimine, tarkvaraökonomika. Teisisõnu, õppekava oli koostatud vaatega tulevikku.	magistriõpe IT
Õppeprotsess oli väga erinevaid oskusi andev, samas mitte pinnapealne, vaid nõudlik ja sügavuti minev. Suhtlemine õppejõududega andis juurde enesekindlust oma võimete suhtes. Eelkõige avardus tohutult erialane silmaring.	I astme õpe KNST
Sain ennast harida ka erialavälistes vabaainetes, mis arendasid maailmapilti oluliselt ning hoidsid kohati kohustuslike ainete tegemisel huvi üleval.	I astme õpe LOOD
Osad õppejõud olid elavaks eeskujuks, kuidas õppetööd läbi viia. Meeldis, et sain tuttavaks teadusuuringutele põhinevate teadmiste praktikaga seostamisega. Oskus ise vastavat materjali leida, analüüsida.	magistriõpe HAR
Toetav ja sõbralik töörühm, väliskomandeeringutes ja konverentsidel osalemise kogemus, mis sisendas enesekindlust ja innustas oma erialaga süvenenult edasi tegelema.	doktoriõpe LOOD

Mis oli õppeprotsessis kõige suurem puudus?

Kõige suuremaks puuduseks õppeprotsessis peeti seda, et **õpe oli liiga teoreetiline ning puudu oli praktilisest poolest** (335 vastanut). Igas valdkonnas tõi selle puuduse välja ligi kolmandik vastanutest, kõige enam kurtsid praktika vähesuse üle TERV valdkonna lõpetanud. 203 vastanut olid rahulolematud **õppekava ülesehituse ning õppeainetega**. Suurt rahulolematust tekitasid **vananenud õpetamismeetodid ja õppejõudude õpetamisoskus** (147 vastanut), see paistis silma eriti ÄRI ja SOTE valdkonnas. Probleemiks peeti sageli (57 vastanut) **infosääst, õppetöö korralduslikku poolt ja koolipoolset toetust õppeprotsessis**. Mitmed ei olnud rahul just **ajalise korralduse ning ebamugavate tunniplaanidega** (23 vastanut). Probleemina toodi välja **ajapuudus, suur koormus ning raskused töö ja õpingute ühendamisel** (53 vastanut) ning ka **massiloengud ning personaalse lähenemise puudumine** (25 vastanut), see paistis silma kõige enam ÖIG ja LOOD valdkonnas.

Mõned väljavõtted vilistlaste kommentaaridest:

Praktika vähesus, õigemini seda polnudki. Lisaks ei suunatud üliõpilasi piisavalt varakult ja selgelt mõtlema tulevasele väljundile tööturul.	I astme õpe HUM
Puudu jäi sageli erinevate õppeainete omavahelisest seostamisest: erinevad õppejõud käsitlesid sageli kitsamaid teemasid, millele olid spetsialiseerunud, kuid vähe oli neid, kes selgitasid seoseid teiste valdkondadega.	I astme õpe TEEN

Õppekavade koostamisel ei lähtuta otsesest tööturuvajadusest. Palju asju õpetatakse sellepärast, et neid on kogu aeg õpetatud. Rohkem koostööd ja rõhku sellele, mida on tegelikkuses vaja ning kindlasti peaks olema suurem avatus õpilase enda valikutele õppesuunas spetsialiseerumisel.	I astme õpe ÕIG
Õppekavaga ei saanud päris rahul olla, sest see dubleeris paljus juba läbitud bakalaureuseõpet. Ühest küljest jättis see rohkem aega eri ainete võtmisele teistest teaduskondadest, teisalt aga tekitas mulje, et antud erialal ei omandanud väga palju uut magistriõppes.	magistriõpe HUM
Tähelepanu õppejõududelt. Kõik esimese ja teise aasta loengud (bakalaureuses) olid massloengud, inimesi oli jube palju, ei tundnud seda tunnet, et keegi märkaks sind või õpetaks sind või küsiks lisaks küsimusi. Tunne oli pigem, et võid jääda märkamatuks, võid loengutest puududa, õppejõudu ei huvita, võid saada kehva hinde, õppejõul pole aega.	I astme õpe LOOD
Õppejõudude vähene huvi selle vastu, et suunata üliõpilasi loovusele, eneseväljendamisoskuse parandamisele jne. Väljendus see minu arvates selles, et enamus õppejõude viisid oma loenguid läbi puhtalt ettevalmistatud slaide auditooriumile ette lugedes. Lugeda oskavad ka üliõpilased ning saavad sellega iseseisvalt hakkama. Vajalikud oleksid olnud rohkemad praktilised selgitused, näited, üliõpilaste kaasamine jms.	magistriõpe ÕIG
Mõni õppejõud on küll oma ala professionaal, kuid paraku puudub tal õpetamisoskus, et oma teadmisi teistele edasi anda. Samuti ei ole vaja loenguid, kus õppejõud slaididelt maha loeb.	magistriõpe ÄRI
Ei olnud mingit infot, millal mis aine pidi läbima ja millist ainet mis aastal üldse loetakse. Selle tulemusena oli lõpus raske/võimatu õigeaegselt lõpetada. Praktikant oleks võinud ka natukenegi olla.	I astme õpe HAR
Õppeprotsessis oli kõige suurem puudus see, et loengutes ja praktikumides kohalolemine on hädavajalik. Kui bakalaureuse õppe aja see mind ei häirinud, sest pühendusin täiesti õpingutele, siis magistrisse minemise puhul tundub see takistusena. Oleks soov ka erialast tööd edasi teha, kuid päevase õppega seda sobitada on väga keeruline.	I astme õpe LOOD

Kas soovite seoses õpingutega kõrgkoolis midagi lisada või täiendada?

Kõige sagedasemad soovitusid puudutasid seda, et **õpe peaks olema praktilisem ning õppetöö läbiviimisse võiks kaasata rohkem praktikuid** (52 vastanut). **Õppekavade ja õppeainete osas** soovitakse vähem dubleerimist ning rohkem seminare ning arutelusid (45 vastanut). **Õppejõud** võiks olla rohkem kursis tänapäevase praktilise eluga ning juhendajatel võiks olla rohkem aega tagasiside andmiseks (30 vastanut). Mitmed vastanud (23) oleks soovinud paindlikumat **õppekorraldust**.

Mõned väljavõtted vilistlaste kommentaaridest:

Rohkem peaks üliõpilastele rääkima tulevastest töövõimalustest. Näiteks praktikate kaudu (võiks olla kohustuslik praktika). Võiks koostööd teha erinevate asutustega, kuhu erialase haridusega oleks võimalik tööle minna, asutused võiksid rohkem pakkuda praktika võimalusi, sest kuidas muidu saab tudeng omale töökogemuse.	I astme õpe LOOD
Rohkem peaks propageerima, et noored läheksid välismaale vahetusüliõpilasteks ja/või võimalusel käiksid välispraktil (mitte ei piirduks vaid Eestiga), sest see avardab silmaringi ja annab laialdasemad teadmised omal erialal.	I astme õpe SOTS
Tunnen, et peaks olema rohkem rühmatöid, võrkeelseid kursuseid, rohkem võimalusi ennast teostada ja esinemist ning läbirääkimist.	I astme õpe ÕIG
Õpingutega jäin rahule, aga et kutseala oleks jätkusuutlik, vajaks see kvalitatiivset edasiminekut, vaja kaasata praktikuid ja kaardistada kutseala olukord Eestis.	magistriõpe SOTS
Juhendajatel on enamasti suur koormus ja seeläbi kannatab tudengite töö. Vead tulevad välja alles retsenseerimisel ja sageli näitab see juhendaja poolset vähest panustamist.	doktoriõpe LOOD
Olen pettunud vähestes valikuvõimalustes kiitusega lõpetanud üliõpilastele. Teaduskonnad piiravad sisseastumist kohustuslike alusainetega liiga palju. Cum Laude lõpetanud võiks olla võimalus ennast tõestada. Lisaks on vähendatud MA avatud ülikooli jms õppekavade arvu.	I astme õpe HUM

Täielik vastuste loetelu on toodud [lisesdes 2–4](#)⁷.

⁷ Lisad on Exceli tabelitena, kus on võimalik vastuseid sorteerida õppeastmete ja valdkondade kaupa.

Kokkuvõte

- Peaaegu kõik küsitlusele vastanud Tartu Ülikooli vilistlased tunnevad, et saavad oma töökohal tööalaselt hästi hakkama. Oma tööga ollakse seda enam rahul, mida kõrgem õppeaste on ülikoolis lõpetatud.
- Mida kõrgem õppeaste on ülikoolis lõpetatud, seda paremaks hindavad vilistlased oma konkurentsivõime tööturul. Ligikaudu kaks 10-st kõrghariduse esimese astme lõpetanut ei tunne ennast tööturul konkurentsivõimelisena. Kui peaaegu kõik ÄRI ning TERV valdkonna magistriõppe vilistlased tunnevad ennast töajuturul konkurentsivõimelisena, siis vähem on sellist kindlustunnet HUM ja TEEN valdkonna magistriõppe lõpetanute hulgas.
- Peaaegu kõik vilistlased on rahul, et valisid õpinguteks Tartu Ülikooli. Mida kõrgem õppeaste on lõpetatud, seda enam ollakse rahul valitud õppekava ja õpingutega selle eri aspektides. Õpingutega on nii kõrghariduse esimesel kui ka teisel astmel kõige rohkem rahul IT valdkonna vilistlased.
- Õpingute ajal käis valdav osa vastanutest tööl. Kõige sagedamini töötasid juba enne õpinguid ning õpingute ajal ÄRI valdkonna vilistlased, paljudele neist oli õppimine lisategevus töötamise kõrval.
- Majanduslik toimetulek oli peamine õpingute ajal töötamise põhjus kõikidel kõrgharidusastmetel. Erandina oli IT valdkonna lõpetajate jaoks töötamise peamine põhjus soov saada erialast töökogemust.
- Magistriõppe kõrvalt töötamisel oli töökoht sagedamini seotud õpitud erialaga kui kõrghariduse esimesel astmel. Vaid IT valdkonnas töötati nii kõrghariduse esimese kui ka teise astme õpingute ajal lähedaselt või suures osas erialaga seotud töökohal.
- LOOD valdkonna vilistlased jõuavad tööturule teistest hiljem ning teevad kõige sagedamini nii õpingute ajal kui ka pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist mitte-erialast tööd. Pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist töötab vaid iga teine küsitlusele vastanud LOOD valdkonna vilistlane, samas kui kaheksa 10-st jätkas õpinguid. Ka pärast magistriõppe lõpetamist on töötavate vilistlaste osakaal LOOD valdkonnas kõige väiksem, enam kui pooled LOOD magistriõppe vilistlased õpivad edasi.
- Kui töö ei ole pärast kõrghariduse esimese astme lõpetamist erialaga seotud, on selle põhjuseks kõige sagedamini asjaolu, et erialast tööd ei ole leitud (seda nimetasid põhjuseks kõige sagedamini ÕIG, LOOD ja HUM valdkonna lõpetanud). Magistriõppe lõpetanutest tegid täiesti mitte-erialast tööd pigem vähesed (teistest enam HUM ja TEEN valdkonna lõpetanud) ning mitte-erialase töö tegemise peamiseks põhjuseks nimetati paremat palka ja muid töötingimusi.
- Pooled kõrghariduse esimese astme töötavatest vilistlastest töötavad tippspetsialistina. Ligi 80% töötavatest magistriõppe vilistlastest töötavad tippspetsialistina ja 12% juhina. Erandiks on ÄRI valdkond, kus juhina töötab 42% töötavatest vilistlastest. Äriühingu omanikud on vaid vähesed Tartu Ülikooli vilistlased.
- 70% kõrghariduse esimese astme lõpetanutest kes töötavad, töötavad ametikohal, mis eeldab kõrgharidust. Ligikaudu 90% töötavatest magistriõppe lõpetanutest töötavad ametikohal, mis eeldab kõrgharidust, sh enam kui pooltel magistrikaadi. Doktorioõppe lõpetanud töötavad kõige sagedamini ametikohal, mis eeldab doktorikaadi.
- Kahel kolmandikul täiskoormusega töötavatest kõrghariduse esimese astme vilistlastest ja kolmandikul magistriõppe vilistlastest jääb brutopalk alla 1000 euro kuus. Madalamat palka teenivad pärast magistriõppe lõpetamist kõige sagedamini HUM valdkonna vilistlased, kõrgemat palka saavad teistest sagedamini IT, ÕIG ja ÄRI valdkonna vilistlased.

- Ligi pooled Tartu Ülikooli töötavatest vilistlastest töötavad avalikus sektoris ja vaid neli 10-st erasektoris. Mida kõrgem õppeaste on lõpetatud, seda vähem lõpetajaid on suundunud tööle erasektoris. Erandiks on IT valdkond, mille lõpetanutest valdav osa töötab erasektoris.
- Peaaegu pooled töötavatest vilistlastest töötavad Lõuna-Eestis (valdavalt Tartus) ning kolmandik Põhja-Eestis (valdavalt Tallinnas). Doktoriõppe lõpetanutest rohkem kui pooled töötavad Tartus ning 27% välismaal.
- Pea iga valdkonna lõpetanute hulgas on mõni, kes töötab välismaal. Kõrghariduse esimese astme lõpetanute hulgas on välismaal töötavaid teistest veidi rohkem ÕIG valdkonnas. Doktoriõppe vilistlastest töötab välismaal arvuliselt kõige enam LOOD ja HUM valdkonna lõpetanuid. Kolmandik välismaal töötavatest vilistlastest arvab, et tuleb kunagi tagasi Eestisse tööle, kaks 10-st on aga kindlad, et nad Eestisse tööle ei naase.
- Küsitluse ajal ehk üks aasta pärast lõpetamist õppis 44% vastanutest. Valdav osa õppis kõrghariduse tasemel, 6% täiendusõppes ja 2% kutseõppes. Kõigi jaoks on oluline soov ennast täiendada, samuti soov saada kõrgemat palka ja parem töökoht.
- Magistriõppe lõpetanutel aitasid töökoha saamisele kõige enam kaasa omandatud erialased teadmised, oskus teooriat praktikas rakendada ning omandatud haridustase. Oluliseks peeti ka eesti keele ja inglise keele oskust. Kõige väheolulisemaks hinnati töökoha saamisel lõputöö teema, teiste võõrkeelte oskuse ja õppealaste saavutuste tähtsust.
- Peamist puudujääki õpingutes nähti praktikavõimalustes. Vähem kui pooled kõrghariduse esimese astme vilistlased ja vaid pooled magistriõppe lõpetanud olid praktikavõimalustega rahul.
- Vilistlaste hinnangul on ülikooliõpingud avardanud üldist maailmapilti ja aidanud kõige rohkem kaasa erialateadmiste ning uurimistöo- ja analüüsioskuste omandamisele. Kõige vähem on õpingud kaasa aidanud matemaatika-pädevuse ja tehnoloogiliste teadmiste omandamisele, juhtimisoskuse arengule ning kultuuriteadlikkuse kujunemisele.
- Kõrghariduse esimesel astmel vilistlased ei hinda üldist maailmapilti avardavate teadmiste, erialaste teadmiste ning uurimistöo- ja analüüsioskuste olulisust tööl vajaminevate oskustena samavõrd oluliseks kui palju neile õpingutes tähelepanu on pööratud. Ülikoolis ei omandata piisavalt enesekehtestamise ja läbirääkimisoskusi, efektiivset ajakasutus- ja planeerimisoskust ning meeskonnatööoskust, kuigi töökohal on need pädevused väga vajalikud. Magistriõppes tuli esile ka puudujääk juhtimisoskuse, algatusvõime ja ettevõtlikkuse ning IT-oskuste osas.